

**Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2011
VI. volební období**

**Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu**

Návrh pořadu 24. schůze Poslanecké sněmovny

1. Informace ministra obrany Alexandra Vondry o podezřelých okolnostech nákupu transportních letadel CASA
2. Stanovisko předsedy vlády Petra Nečase k podezřením týkajícím se majetkových poměrů bývalého ministra dopravy za ODS Aleše Řebíčka
3. Informace ministra zdravotnictví Luboše Hegera k veřejné zakázce na vymáhání pohledávek Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
4. Informace předsedy vlády Petra Nečase o plnění usnesení Poslanecké sněmovny č. 569 z 16. června 2011 ve věci návrhu na odvolání ministra obrany Alexandra Vondry z funkce člena vlády

**TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 24. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 22. září 2011**

Obsah:

Strana:

22. září 2011

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Usnesení schváleno (č. 725).

Řeč poslance Bohuslava Sobotky	5
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	11
Řeč poslance Pavla Kováčika	16
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	19

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová.

Řeč poslance Pavla Kováčika	22
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	22
Řeč poslance Pavla Kováčika	28
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	28
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	31
Řeč ministra práce a sociálních věcí ČR Jaromíra Drábka	32
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	33
Řeč předsedy vlády ČR Petra Nečase	35
Řeč poslance Bohuslava Sobotky	36
Řeč ministra obrany ČR Alexandra Vondry	38
Řeč místopředsedy PSP Lubomíra Zaorálka	39
Řeč poslance Pavla Kováčika	41
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	41

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Miroslava Němcová.

Pořad schůze nebyl schválen.

Začátek schůze Poslanecké sněmovny
22. září 2011 v 9.00 hodin
Přítomno: 149 poslanců

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 24. schůzi Poslanecké sněmovny. Dovolte mi, abych vás všechny přivítala.

Schůzi jsem svolala podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu, a to na základě žádosti 49 poslanců. Pozvánka vám byla rozdána prostřednictvím poslaneckých klubů ve čtvrtek 15. září tohoto roku.

Nejprve vás všechny požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Také vás žádám, abyste mi oznámili, kdo máte vydanou kartu náhradní.

Nejprve musíme schválit ověřovatele této schůze. Navrhuji, abychom určili za ověřovatele schůze pana poslance Otto Chaloupku a pana poslance Marka Šnajdra. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů. Pokud tomu tak není, prosím všechny přítomné, abyste se ještě přihlásili, neboť nemáme dostatečné kvorum k tomu, abychom mohli zahájit hlasování.

Zahajují hlasování pořadové číslo 1. Táží se, kdo souhlasí s tím, aby se ověřovateli této schůze stali pan poslanec Otto Chaloupka a pan poslanec Marek Šnajdr. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 1, přítomno 85, pro 67, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji tedy, že jsme ověřovateli 24. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Otto Chaloupku a pana poslance Marka Šnajdra.

Nyní k omlouvám. Z dnešního jednání jsem do této chvíle obdržela žádost o omluvení od těchto poslanců: Vojtěch Adam, Michal Babák – oba z pracovních důvodů, Robin Böhnisch, Jan Farský – pracovní důvody, Jan Florián – zahraniční cesta, taktéž Jaroslav Foldyna, Michal Hašek – pracovní důvody, Petr Jalowiczor – zdravotní důvody, Radim Jirout od 19.30 hodin, David Kádner – pracovní důvody, Kateřina Klasnová od 18.15 hodin pracovní důvody, Václav Klučka – zdravotní důvody, Jiří Koskuba z dopoledního jednání pro pracovní důvody, Patricie Kotalíková do 12 hodin – pracovní důvody, Jan Látko – pracovní důvody, Jaroslav Lobkowicz z dopoledního jednání pro zahraniční cestu, Jaroslav Martinů – osobní důvody, Vít Němeček taktéž, Josef Novotný mladší z dopoledního jednání – pracovní důvody, Miroslav Opálka – zdravotní důvody, od 11 hodin ze zdravotních důvodů se omlouvá Jiří Papež, Ivana Řápková – pracovní důvody, Antonín Seďa – zahraniční cesta, Pavel Staněk – pracovní důvody, Jana Suchá – zdravotní důvody, Igor Svoják od 10 hodin, Jaroslav Škárka

– zdravotní důvody, Jiří Šlégr do 12 hodin – pracovní důvody, Milan Šťovíček – zdravotní důvody, Roman Váňa od 11 hodin – pracovní důvody, Vladislav Vilímeč – pracovní důvody, Václav Votava – pracovní důvody, Radim Vysloužil – zdravotní důvody, Jiří Zemánek – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Jiří Besser, Josef Dobeš, Pavel Dobeš, Ivan Fuksa od 12 hodin pro pracovní důvody, Tomáš Chalupa – zahraniční cesta, Jan Kubice – zahraniční cesta, Karolína Peake – pracovní důvody, Jiří Pospíšil – pracovní důvody, Karel Schwarzenberg – zahraniční cesta.

Ještě jedna omluva mi byla doručena. Pan poslanec Miroslav Petráň se omlouvá z dnešního jednání, a to od 14 do 17.30 hodin dnes, a to z pracovních důvodů. Tolik omluvy.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 24. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout změnu nebo doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

Jako první se hlásí předseda poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka. Prosím.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, chtěl bych vás přece jen požádat o pozornost. Ještě než se budu vyjadřovat k navrženému obsahu mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, tak bych se velmi rád vrátil k včerejšímu podvečeru a k incidentu, ke kterému došlo tady nedaleko Poslanecké sněmovny. Já to chci zmínit v souvislosti s tím, že několikrát tady na plénu Poslanecké sněmovny byly diskutovány různé výroky členů Poslanecké sněmovny, tu ostřejší, tu méně ostré, a velmi často byla zvažována otázka, zdali takovéto chování poškozuje, či nepoškozuje Poslaneckou sněmovnu a poškozuje, či nepoškozuje politickou kulturu v naší zemi.

Já osobně – nevím jak vy, kolegyně a kolegové – jsem přesvědčen o tom, že do slušné politické kultury ve slušné demokratické zemi nepatří členové vlády, nepatří ministři, kteří fackují občany na chodníku. Já si nevzpomínám, že by někdy od roku 1989 tady byl člen vlády, který se zachoval podobným nebo stejným způsobem, jako se včera vůči občanovi tady poblíž Poslanecké sněmovny zachoval ještě stále ministr financí Miroslav Kalousek.

Já jsem včera té zprávě původně nevěřil, protože ministr Kalousek je mistrem mystifikace, a než ta informace byla ověřena z dalších zdrojů, tak jsem se původně domníval, že se jedná o další nepovedený žert ministra financí. A pak jsem také čekal včera večer na reakci předsedy vlády Petra Nečase. Já se domnívám, že každému premiérovi, bez ohledu na to, zda

patří k pravici nebo k levici, by mělo záležet na tom, jakou pověst a autoritu má jeho vláda mezi občany. Ale jakou pověst a autoritu může mít vláda, jejíž ministr financí po cestě na jednání vlády zfackuje občana, který se, byť hrubě, vyjadřuje na jeho adresu? Taková vláda žádnou autoritu ani dobrou pověst mít prostě z povahy věci nemůže. Je samozřejmé, že každý z nás, kdo je v politice, musí počítat s tím, a také se s tím setkává, že čelí občas nevybíravé, někdy i hrubé, někdy také sprosté kritice, ale nemůže na to reagovat tím, že napadne občana, který vyjadřuje, byť vulgárně, svůj názor na výkon ve veřejné funkci. Já jsem čekal, jaké stanovisko včera k této kauze zaujme. Očekával jsem, že se od ministra financí distancuje, že jeho chování odsoudí a že z toho vyvodí patřičné závěry. Ale k ničemu takovému včera večer nedošlo. Pan premiér pouze – pokud jsou tedy informace pravdivé, které se objevily po jednání vlády v médiích – žertoval na téma pedagogických schopností či neschopností ministra financí Kalouska. Žádné odsouzení tohoto incidentu.

Znamená to tedy, že premiér takového jednání ministra schvaluje? Je tedy v pořádku, že členové vlády chodí po ulicích a fackují občany, útočí fyzicky na občany, kteří se rozhodnou je kritizovat za jejich výkon ve veřejné funkci? Jak je možné, že se premiér od počínání ministra nedistancoval? Jak je možné, že premiér takového člena vlády nevyzval k tomu, aby na funkci člena vlády rezignoval? Vždyť přece poškozuje pověst celé vlády!

Mně by to jako členovi opozice mohlo být jedno. Dokonce bychom se jako sociální demokraté mohli škodolibě radovat. Ale tady jde přece o autoritu demokratického systému! A autoritu vládě nelze zjednat tím, že vláda a její členové budou fyzicky napadat občany na ulicích. Prostě všechny kritiky této vlády ministři zfackovat nemohou.

Také platí, že není možné, aby v demokratickém systému takového chování ministra zůstalo bez jakékoli reakce. A tím, kdo musí reagovat, tím, kdo má odpovědnost, je ministr Kalousek. On sám by měl rezignovat, on sám by se měl zachovat v souladu s tím, co říkal. Koneckonců také tehdy, když si tady v Poslanecké sněmovně stěžoval např. na výroky kolegy Davida Ratha. V souladu s těmito výroky by se měl ministr financí Kalousek zachovat, a pokud má alespoň trochu cti v těle, tak by po tom včerejším incidentu měl funkci člena vlády opustit. Ale jestliže ministr financí není schopen sám vyvodit důsledky z tohoto svého vážného selhání, měl by jednat předseda vlády a měl by navrhnout jeho odvolání.

Chci tady jasně konstatovat při této příležitosti, že sociální demokracie pokládá takové chování člena vlády za neslušné. Pokládá ho za nepřijatelné. Sociální demokracie vyzývá ministra financí k odchodu, a pokud neodejde sám, vyzýváme předsedu vlády, aby ministra financí navrhl odvolat. Jiný postoj podle mého názoru není možný!

A nyní, kolegové a kolegyně, mi dovoluji, abych se vyjádřil k návrhu programu mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, se kterým přišel poslanecký klub sociální demokracie.

Jistě jste si povšimli, a je to velmi intenzivní v posledních dnech a týdnech, že se stále častěji ve veřejném prostoru v naší zemi mluví o tom, že k největšímu rozmachu korupce v naší zemi došlo po roce 2006. Problémy současné Nečasovy vlády a čtyři kauzy, které chceme otevřít na této mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny, právě s tím obdobím po roce 2006 velmi úzce souvisí. Současná vláda má totiž s vládou Mirka Topolánka nejen programovou kontinuitu, ale také poměrně zajímavou a silnou kontinuitu personální. Ve vládě Mirka Topolánka zasedal i současný premiér Petr Nečas, zasedal tam současný ministr financí Miroslav Kalousek, zasedal tam současný ministr obrany Alexandr Vondra a členem této vlády, byť za stranu zelených, byl v té době také současný ministr zahraničí Karel Schwarzenberg.

Pokud se podíváme na ty funkce – premiér, ministr financí, ministr obrany, ministr zahraničí – pak je zřejmé, že všechny klíčové pozice v současné vládě Petra Nečase obsadili lidé, kteří působili po roce 2006 také ve vládě, zejména tedy ve druhé vládě Mirka Topolánka. A já myslím, že je důležité si připomenout, že to byla právě tato vláda, která zahájila svoji činnost po roce 2006, a s funkčním obdobím této vlády se prolíná období, o kterém se stále více začíná hovořit jako o době maximálního vzestupu korupce v České republice.

Já myslím, že je potřeba si říci, že jak vláda Mirka Topolánka začala, tak také fungovala a tak také skončila. Už ten začátek vládnutí Mirka Topolánka byl typický. Typický pro to, co se dělo potom. Asi víte, že volby do Poslanecké sněmovny dopadly těsným poměrem mezi levicí a pravíci 100 a 100 mandátů. V té situaci se objevili dva poslanci sociální demokracie, Melčák a Pohanka, kteří se rozhodli podpořit vládu Mirka Topolánka. Dodnes nebylo objasněno, z jakých důvodů k tomu došlo. Dodnes nebylo objasněno, zda se jednalo o politickou či jinou korupci. Dodnes nebylo objasněno, jakou roli v tomto procesu, který vedl k tomu, že vláda Mirka Topolánka získala důvěru, ačkoliv ty hlasy neodpovídaly výsledkům voleb do Poslanecké sněmovny, tak jakým způsobem se na té politické korupci poslanců Pohanky a Melčáka podíleli lidé jako třeba Marek Dalík nebo Miroslav Šlouf.

Vláda Mirka Topolánka má za sebou celou řadu korupčních skandálů. Téměř žádný, nebo vůbec žádný z těchto skandálů nebyl do dnešního dne dořešen. Myslím si, že typickým zjevem ve vládě Mirka Topolánka byl bývalý ministr dopravy Aleš Řebíček. A právě kauzu Aleše Řebíčka bychom rádi otevřeli na této mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny. Nejen otázku jeho fungování v čele resortu, nejen otázku jeho zázračného zbo-

hatnutí po prodeji firmy Viamont, ale také otázku toho, jakou roli vlastně hrál Aleš Řebíček v Topolánkové vládě a v celém systému, který se tady vytvořil po roce 2006 a který dnes stále více lidí označuje jako velmi, ale velmi korupční.

Ministr dopravy Aleš Řebíček se předtím, než byl jmenován členem Topolánkovy vlády, nikdy k dopravě nevyjadřoval. Nikdy nic o dopravě neřekl ani nenapsal. Myslím si, že jmenování Aleše Řebíčka do funkce ministra dopravy je prvním naprosto zřetelným příkladem privatizace vrcholné funkce ve státní správě. Není tedy spravedlivé obviňovat pouze stranu Věci veřejné, že přinesla do veřejného sektoru moment privatizace veřejných funkcí, ale ta privatizace veřejných funkcí byla ve formě jmenování Aleše Řebíčka do funkce ministra dopravy zahájena už v době Topolánkovy vlády.

Během fungování Aleše Řebíčka patřila k nejúspěšnějším stavebním firmám, která získala zakázky v řádu více než 10 miliard korun, společnost Viamont. Společnost Viamont měla anonymní vlastnickou strukturu. Aleš Řebíček zbohatl poté, kdy prodal akcie společnosti Viamont. Docházelo zde tedy k evidentnímu konfliktu zájmů, protože v čele Ministerstva dopravy, které rozhodovalo o významných veřejných zakázkách v řádech desítek miliard korun, stál Aleš Řebíček, bývalý majitel firmy Viamont, a současně firma Viamont úžasným způsobem zrychlila tempo, pokud jde o získávání veřejných zakázek právě v období, kdy byl Aleš Řebíček ministrem dopravy. To si myslím, že je první moment, který stojí za velmi vážnou pozornost. Firma Viamont do doby, než se stal Aleš Řebíček ministrem dopravy, patřila mezi méně úspěšné stavební firmy. Její vzestup se datuje právě v tomto období. Byla to náhoda, nebo to byl propracovaný systém, který umožňoval tunelování fondu dopravy?

A také je otázka onoho anonymního vlastnictví u firmy Viamont. Já chci připomenout, že v této Poslanecké sněmovně už několik let vedeme debatu o tom, že by v naší zemi měly být anonymní listinné akcie zakázány, právě proto, že umožňují nepřehlednou, nezodpovědnou anonymní vlastnickou strukturu, a právě proto, že v takovéto situaci umožňují, aby se firmy, které nemají průhlednou vlastnickou strukturu, ucházely o veřejné zakázky. Ten problém vyřešen nebyl. Sociální demokracie opakovaně navrhovala v této Poslanecké sněmovně, aby se zakázaly anonymní listinné akcie, ale každé pravice hlasovala proti a tento náš návrh byl zamítnut.

Druhé téma, které je spojeno s působením Aleše Řebíčka ve vládě, se týká jeho majetkových poměrů. A opět – objevuje se celá řada spekulací o tom, jaké jsou vlastně majetkové poměry bývalého ministra dopravy Aleše Řebíčka, zda mu umožňují takto velké nákupy majetku, ke kterým došlo poté, kdy skončil ve funkci ministra, ať už jde o vilu v Toskánsku nebo ať už jde třeba o fotbalový klub Slávie v Praze. Kdyby tady existoval institut

majetkových přiznání, tak bychom tady takovou debatu vůbec nemuseli vést. Pokud by existovaly pochybnosti o majetkových poměrech exministra Řebíčka, přišel by finanční úřad a celou věc by řešil v rámci standardního postupu. Ale my jsme opakovaně jako sociální demokraté navrhovali prosazení zákona o majetkových přiznáních. Kdyby pravice s tímto zákonem souhlasila, institut by byl k dispozici a majetkové poměry Aleše Řebíčka by standardním způsobem prověřil finanční úřad. V minulých letech opakovaně pravicoví poslanci v této Poslanecké sněmovně zabránili přijetí zákona o majetkových přiznáních a tento institut nemáme k dispozici.

Chci také připomenout, že v době, kdy byl Aleš Řebíček v čele Ministerstva dopravy, tak došlo k výraznému zrychlení zadávání veřejných zakázek. Došlo k takovému zrychlení zadávání veřejných zakázek, že byly zadány a nasmlouvány zakázky v rozsahu vyšším než 20 miliard korun, které vůbec nebyly rozpočtově kryty v rámci výhledu státního fondu dopravy. K čemu takový spěch? Jak je možné, že k něčemu takovému došlo? Jak je možné, že někdo takovýmto způsobem postupoval v rámci Ministerstva dopravy, aniž si toho všimla vláda a aniž si toho všimlo Ministerstvo financí? Řada těch dnešních problémů, které jsou na fondu dopravy, je dána mimo jiné tím, že v době, kdy byl Aleš Řebíček ministrem dopravy, se vysoutěžily velmi rychle zakázky, se kterými rozpočet fondu dopravy v příštích letech vůbec nepočítal. Tohle je další velmi podezřelý rys z pohledu fungování ministra dopravy Aleše Řebíčka v čele Ministerstva dopravy a v čele systému financování budování dopravní infrastruktury v naší zemi.

Také mohu připomenout další problém, který se týká čerpání prostředků z Evropské unie. V situaci, kdy republika chybějí finanční zdroje na budování dopravní infrastruktury, tak chyby, ke kterým došlo v době fungování Aleše Řebíčka ve vládě, budou znamenat, že Evropská unie pravděpodobně neprofinancuje projekty v rozsahu 11 až 20 miliard korun.

Přes to všechno, co se stalo, přes to všechno, co se dělo v rezortu dopravy, tak Aleš Řebíček měl celou dobu podporu vlády. Měl celou dobu podporu bývalého ministra, resp. premiéra Mirka Topolánka. Nikdy jsem nezaznamenal ze strany současných členů Nečasovy vlády, kteří byli i ve vládě Mirka Topolánka, jakékoliv kritické projevy na adresu fungování bývalého ministra Aleše Řebíčka. Jako by to vlastně všem vyhovovalo. Jako by s tím všichni byli spokojeni, nebo jako by s tím všichni byli svázáni či propojeni. A je otázka, součástí jakého systému tehdy vlastně Aleš Řebíček byl, jestliže neměl kompetence pro to, aby byl ministrem dopravy, neměl zkušenosti ani neměl odborné předpoklady. Jediné, co měl, bylo ekonomické zázemí a je otázka, k čemu toto ekonomické zázemí bylo v minulých čtyřech letech použito.

Tady se objevují vážná korupční podezření. A já si myslím, že je v zájmu

členů současné vlády, aby tyto věci nebyly zameteny pod koberec a celá záležitost se dostatečně objasnila. Proto bychom byli rádi, kdyby se na této mimořádné schůzi Poslanecké sněmovny vedla debata o tom, jaké jsou majetkové poměry Aleše Řebíčka, co vedlo k jeho zázračnému zbohatnutí a jakým způsobem se tato vláda postará o to, aby tady nezůstala ve vzduchu viset vážná korupční podezření z let působení vlády Mirka Topolánka.

My také chceme, aby se tady řešily další kauzy, které spojují tuto a minulou vládu. Případy, které si tyto vlády vlastně předávají, aniž by je řešily. Typická je kauza letounu CASA. Letouny byly pořízeny na základě rozhodnutí vlády z roku 2009. Stály více než 3,5 miliardy korun. Veřejně se spekuluje o tom, že ten nákup byl výrazným způsobem předražen, ve veřejných zdrojích jsou informace o tom, že Česká republika nakoupila tyto letouny minimálně dvakrát tak drahé, než je nakoupil jiný stát NATO – Portugalsko. Smlouvy na nákup letounů CASA prý nejde vypovědět. Smlouva byla uzavřena za ministryně Vlasty Parkanové. Je problém s tím, aby letouny mohly být plně nasazeny v rámci našeho působení v Severoatlantické alianci. A po všech těchto problémech, po konstatování předražení prodeje a nákupu se nic neděje. Nikdo nevyvodil žádnou odpovědnost. Kauza CASA je kauza, která spojuje Topolánkovu a Nečasovu vládu.

Další kauzou, která ukazuje na kontinuitu mocenských poměrů a personálních vlivů v době Nečasovy a Topolánkovy vlády, je kauza podivných zakázek ve Všeobecné zdravotní pojišťovně. Opět. Bývalý ministr spravedlnosti Němec působil jako poradce premiéra Mirka Topolánka. Zakázku ve Všeobecné zdravotní pojišťovně na dodávku softwaru – softwaru! – na vymáhání pohledávek vyhrálo sdružení advokátní a vymahačské firmy, kde kromě pana Podkonického, který tam tedy figuruje za ony vymahače, figuruje i bývalý ministr Pavel Němec. To znamená sdružení právnícké a vymahačské firmy vyhrálo zakázku na dodávku softwaru! Ta zakázka bude asi za 108 milionů korun, přičemž Všeobecná zdravotní pojišťovna už v minulosti vynaložila více než 5 milionů korun na pořízení podobného softwaru. Na té zakázce zajímavé nejenom to, že mezi dodavatele bude patřit bývalý ministr Němec, který se pohyboval v blízkosti nejenom premiéra Topolánka, ale také bývalé nejvyšší státní zástupkyně Vesecké, ale že už od roku 2013 má výběr a vymáhání zdravotního pojištění přejít do tzv. systému JIM (vyslovil džim). Vážené kolegyně a kolegové, my jsme tady nedávno jednali o návrhu zákona, který JIM zavádí. Vy přece musíte vědět, že VZP nepotřebuje nakupovat za více než 100 milionů korun software, který bude řešit vymáhání pohledávek v situaci, kdy celá agenda má za rok přejít do systému finančních úřadů. A v této situaci se ve správní radě VZP, kde je zastoupena tato vládní koalice, tak se provádí zadání zakázky, kterou údajně nešlo zru-

šit. Zakázka, kterou nešlo zrušit! Já doufám, že se se stejným argumentem nesetkáme u tzv. ekozakázky. To je také něco, co má svůj původ v době vlády Mirka Topolánka, a bude o vítězi tohoto tendru rozhodovat vláda současná. Já doufám, že se nesetkáme s argumentem, že i tuto zakázku není možné zrušit.

Čtvrté téma, které chceme zmínit, je téma odpovědnosti ministra Vondry. My jsme přesvědčeni jako sociální demokraté, že vláda nemůže zcela ignorovat a nemůže to zcela ignorovat předseda vlády, jestliže Poslanecká sněmovna svým usnesením vyzve k tomu, aby předseda vlády navrhl odvolání ministra dopravy (?). Není možné, aby na takové usnesení Poslanecké sněmovny premiér vůbec nereagoval. I tady je podle našeho názoru nutná reakce premiéra. Premiér by měl buď obhájit pozici ministra Vondry v kauze ProMoPro, což podle našeho názoru není možné, anebo by premiér měl i v souladu s doporučením Poslanecké sněmovny navrhnout odvolání ministra Vondry.

Čtyři témata, která jsme zde zmínili, jsou témata, která souvisí s otázkou boje proti korupci.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, buď tady máme v České republice vládu boje proti korupci, anebo tady máme vládu silně zapáchajících pozůstatků Topolánkovy vlády. Vládu, jejímž cílem je zametat pod koberec to, co tady po Topolánkově vládě v této oblasti zůstalo. A já jsem přesvědčený o tom, že pokud se současná pravicová vládní koalice nemá čeho bát, může bez problémů hlasovat pro schválení této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dalším přihlášeným je místopředseda Sněmovny Lubomír Zorálek, poté předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčík.

Místopředseda PSP Lubomír Zorálek: Dobré ráno dámy a pánové, vážení kolegové, dobré ráno členové vlády. Já se pokusím také zdůvodnit, proč jsme zařadili ty body na mimořádnou schůzi, které máte před sebou, ale řeknu vám, že nejraději bych Sněmovnu a vás, jak tady sedíte, naložil a na začátek toho jednání bych vás zavedl do Ostravy, doprostřed Ostravy do čtvrti Viehweide, původně německy, dneska Fifejdy, abyste vychutnali, v jakém prostředí občané v této čtvrti žijí.

Tam se totiž rozléhá, když tam přijíždím, obrovský puch. A ten puch, přátelé, je způsobený onou známou kauzou laguny, které jsou příkladem, jak se řeší ekologické zakázky v České republice. Protože kauza laguny, to je místo, do kterého stát nalil miliardy společnosti Geosan. Společnost Geosan, tato fenomenálně úspěšná společnost na veřejných zakázkách v České republice, tyto laguny čistí tak úspěšně, že sice výsledek nemáme,

zato ti občané tam žijí v podmínkách, ve kterých docela dobře nechápu, že tam ještě tak klidně v těch domech sedí a čekají, co bude dál.

Jako rozumíte? Kdyby tam přijel pan ministr Kalousek, protože je to opravdu nesnesitelné, ten puch, který zapáchá z téhle ekologické zakázky státu, tak by se pravděpodobně těmi Fifejdami těžko profackovával. A to by neplatilo jenom pro Ostravu.

Já jsem byl teď tři dny – jezdil jsem po Karviné a Frýdku-Místku. Vzduch tam byl špatný. A to, co jsem slyšel od starostů, od představitelů policie, ve mně to vyvolalo skoro děs. Tohle, přátelé, je rozpad státu! Mně v Ostravě zbilí, přepadli asistentku mé poslanecké kanceláře. Nedaleko hlavního náměstí v Ostravě ji přepadli večer. Byla v bezvědomí. Když jsem se ptal policistů, jak je to možné, tak mi řekli: To je teď normální. Dokonce i máme tu případy takových přepadení za bílého dne, v centru Ostravy – v centru Ostravy! Vedle náměstí! Říkali mi, jak roste počet trestných činů. Zároveň s tím, že o tom nebudu mluvit, mi řekli, jak se snižují stavy policie, ale nejenom tady, ale taky v Karviné a jinde. Mohu vám jmenovat starosty, kteří mi řekli, že jim diskrétně policie sdělila, jak snižují stavy policistů. Takhle šetří tato vláda! Takhle šetří na obyvatelích této země.

Chápete, kam mířím? Proč jsme zařadili tyto body? Tady se tímto způsobem šetří. Tak, že se ten stát rozpadá. Šetří se na policii, šetří se na hasičích, šetří se na podporách v nezaměstnanosti! Přátelé, nám tam hrozí v těch obcích některých severní Moravy, že tam budou stovky lidí po prvním lednu. Ale ne nějakých nemakačenků. To jsou lidé, kteří pracovali, kvalifikovaní, kteří odcházejí z práce, a člověk se s nimi setká a vysvětluje jim, že po dvou měsících budou muset jít zametat listí. Oni mi to nevěří. Oni nevěří, že tohle by bylo možné, že jim ten stát udělá. A navíc ty veřejně prospěšné práce pro ně nebudou, protože ty úřady práce nebudou schopny dle mého to vůbec zajistit. To oni o ty peníze oni potom přijdou? To je přece, přátelé, úplný rozklad státu, co se tady děje! A pan ministr Kalousek se diví, že mu někdo nadává na náměstí?! Malá Strana, přátelé, není nic proti tomu, co by slyšel tady v těchto obcích! Já vás upozorňuju, že mu to opravdu bych nezáviděl, kdyby tam někde vystoupil z auta. Ta atmosféra je tam strašná!

Proč jsme otevřeli tedy zrovna tyto kauzy? Protože tyto kauzy, přátelé, jsou kauzy, jak tato vláda, která říká, že šetří, a opravdu šetří prokazatelně velmi tvrdě na těch lídech, jak tato vláda rozhazuje plnými hrstmi stovky milionů! Stovky milionů. (Velmi emotivně:) Rozumíte? To je jako, jak ten feldkurát Katz říká: To se nám to hoduje, když nám všichni půjčují! A já bych řekl: To se nám to rozhazuje! Když to praskne, tak Pavel Němec nám pomůže! Tenhle expert na řešení kauz, když je nejhůř. Proto jsme tam zařadili Pavla Němce. Co teďka zařizuje Pavel Němec, že dostal 108 milionů? Tenhle expert, který byl panem Topolánkem použit na řešení

případu Čunka? To přece všichni víme, na co je Pavel Němec. Viděl jsem ho sedět v Karlových Varech s panem Rampulou, s panem Grygárkem, těmito esy Vrchního státního zastupitelství. To jsou ti experti na to, jak se to dělá. A tenhle Pavel Němec dostane, jeho společnost právní, na zařízení – počítači jako, bude dělat počítače teďka. No ale to je přece úplně jedno, co bude dělat, hlavně že dostal – já se ptám: Za co dostal Pavel Němec těch 108 milionů? Má teďka pomoci i Alexandru Vondrovi při řešení situace na Ministerstvu obrany? Bude řešit teďka tu velkou kauzu Ústřední vojenské nemocnice? To jsou teďka ty kauzy, které dostane? Na to dostal teďka tyhle ty – přece peníze se nedávají za nic u veřejných zakázek. Za všechno se – rozumíte? To má přece pan Němec za něco. A já se ptám, a to je téma této schůze dle mých představ, za co dostal Pavel Němec tyto peníze. Znamená to, že jeho mise pokračuje? Pak chci vědět, za co to tedy konkrétně bude vyplaceno.

Mně to připadá, že to, co jsme vybrali, jsou vážné kauzy na to, že by bylo třeba – já totiž nevím, jak si s tím poradí Alexandr Vondra. Já bych se ho rád zeptal, přátelé – víte na co? On vyplatil a prosadil ve vládě proplacení 143 milionů firmě Prague Military Hospital Concession. Ta je vlastněná ze 75 % společností EC Property, akcie na doručitele, samozřejmě. Akcie na doručitele. Jsou tam nějaké dva bílí koně. Na ty se neptám. Já se ptám, komu to patří. Tuší Alexandr Vondra, komu ty peníze dal? Úplně bezdůvodně, přátelé. Protože to říká zpráva NKÚ, že nebyl žádný důvod ty peníze dávat. A je to podepsané i zástupcem Ministerstva obrany.

Takže já se ptám Alexandra Vondry: Ví aspoň, komu to dal? Já se obávám, že to ví. Také se obávám, že nebude mít zájem, aby ta schůze se konala, a že na to nechce odpovídat. A vím, že nám na to neodpoví. Ale není to neuvěřitelné? Tahle vláda, která tak šetří, tak dá 143 milionů společnosti anonymní, s akciemi na doručitele, někomu. A pan ministr nám ani neřekne komu, když to tak prosazoval v té vládě?! Když tvrdil, že se musí dát dodatek. A dneska nám říká NKÚ, že kdyby ten dodatek nebyl, tak není problém. Tím, že ten dodatek prosadil, tak se snad ani nemůže ohradit proti tomu, co se stalo. Chápete? To je neuvěřitelné jednání.

Ještě jsme ani nedořešili Promopro, ještě nám pan ministr ani nevyšvětlil, kde jsou ty stamiliony z Promopra, protože na to nám také moc neodpověděl, pouze řekl, že vyvodí politickou odpovědnost. Dokonce podal spektakulárně, nabídl svou funkci panu premiérovi. A co teda vyvodil, přátelé? Co udělal kromě toho slovního prohlášení, že vyvodí odpovědnost? Jako udělal kromě toho ještě něco pan ministr Vondra? Jak tu odpovědnost vyvodil? A co udělal pan premiér? No pan premiér, pan premiér toho hodně slíbil. Pamatuju si, jak sliboval, že tady v této Sněmovně budeme hlasovat, že když přijdou zásadní reformní zákony, tak to spojíme s hlasováním o důvěře. Kde že loňské sněhy jsou.

A strana Věci veřejné. Ta dokonce říkala, že hlasování o těch korupčních zákonech spojíme s hlasováním o důvěře. No kde že loňské sněhy jsou? Strana Věci veřejné zřejmě také na všechny své sliby zapomněla. A byl to vážný problém. Na nějaké tiskovce jste to vyhlašovali, jak to budete zásadně pojmát a spojíte to s hlasováním o důvěře. Možná že jste na to všichni zapomněli.

A stejně tak je to s vyvozováním odpovědnosti. To se tady tak pěkně řekne, pan ministr to tady řekne od toho mikrofonu: Vyvodím odpovědnost. To je trošku záhadná věc, co to bude. Dnes to víme, co to bylo. Nebylo to vůbec nic! Nestalo se vůbec nic! Stamiliony z Promopra prostě zmizely a nestalo se vůbec nic. A tohle se prostě, jak říkám – nic jsme se k tomu nedověděli. Máme tu dalších 143 milionů kolem kauzy ÚVN. A já se ptám, asi jenom pro legraci, protože nám tu schůzi zabijete, že jo, na to jste připraveni všichni, tak já se ptám: Kdo je to ten člověk, který dostal těch 143? Co to jsou za lidi? Mám snad na to právo jako zástupce veřejnosti, na které šetříte, která nemá na policii, která nemá na hasiče, která nemá na podpory v nezaměstnanosti. Tahle veřejnost, které říkáte, že musí škrtnit, utahovat opasky, ta má snad právo vědět, co to je ten anonym, který dostal těch 143 milionů. Nebo to nemá právo vědět? Všechny ty hrstě, které tady rozhazujete, ať je to ekotendr, letouny CASA, VZP panu Němcovi 108 milionů! Tak to tady lítá! A vy čekáte, až tady ztichnu, schůze se zabije a pojedeme dále.

No ale pane ministře Kalousku, pak se nedivte, že nebudete moci vůbec vystoupit z auta, až přijedete mezi ty lidi v Moravskoslezském kraji. A pravděpodobně i jinde. Já mluvím za ty svoje, ale mám pocit, že v ostatních regionech to moc jiné není. Takže možná na té Malé Straně to bylo ještě klidné!

A opakuji – to, co jsem tady říkal o Pavlu Němcovi, to mi připadá zásadní. Já vám přečtu, co je napsáno ve zprávě Bezpečnostní a informační služby o situaci v České republice: “Konkrétní případy korupce státních orgánů se soustřeďují mimo jiné na oblast justice s cílem zakrýt předchozí nelegální aktivity.” Nebo: “Korupce jako prostředek pro dosažení zamýšlených výhod je nahrazována systémem klientelistických sítí, ve kterém se přímé finanční a hmotné vazby účastníků vytrácejí a odhalení je stále obtížnější.” Chápete, tam nejde o to, že by Pavel Němec dostal nějaké peníze. Je protislužba – vyhraje výběrové řízení na počítače. Takhle sofistikované to funguje. Nebo: “Byly zaznamenány případy nestandardního jednání soudců a státních zástupců, jež představovaly ohrožení výkonu justice. Nestandardní aktivity vykazují případy kriminálního jednání.” Mluví se tady o tom, že BIS zaznamenala kontakty představitelů justice na osoby z kriminálního prostředí či existenci klientelistických vazeb, které mohou vážně ovlivnit soudní řízení.

Já jsem četl i tu tajnou zprávu BIS, protože k ní mám přístup, tudíž nemohu říkat jména. Jenom vám mohu říci, že ta konkrétní podoba je i se jmény – pokud to někomu připadá příliš obecné. Ale to, co je tady napsáno – já jsem zaregistroval jednoho soudce městského soudu, který řekl, že to jsou pouze obecné věci a že ta BIS je zřejmě celá zlobbovaná. To mi připadá skoro neuvěřitelné, když člověk z městského soudu v Praze něco takového řekne. Víte, co bych mu odpověděl? Mám tady poslední Globální zprávu o konkurenceschopnosti na rok 2012, kterou vydává uznávané Světové ekonomické fórum. Tady se říká, že v korupci rozdělování veřejných peněz se Česká republika propadla na 124. místo ze 142 účastníků. My jsme se propadli o 20 míst za rok. Dostali jsme se na úroveň Kamerunu, Mongolska a Ukrajiny. Zvláštní část je tady věnovaná nezávislosti justice. To je to, o čem mluví BIS. A tady se říká, že Česko je na tom zhruba stejně jako Tanzanie a Nigérie. Tady jsme se propadli o 10 míst. V té zkorumpovanosti soudů České republiky jsme se propadli o 10 míst. Šéf Městského soudu v Praze řekne, že nechápe, o čem BIS mluví. Není to podivné? Skoro podezřelé, bych řekl. Tento soudce, který se uchází dokonce o ústavní soud, si dovolí takovýmto způsobem shazovat něco, na co máme celou řadu dokladů, a dokonce nám řekne, že BIS je zkorumpovaná. No, někdo tady lže, přátelé! Někdo tady lže.

A proto říkám, že to zařazení Pavla Němce je tak důležité. Protože to je to, co jsem už tady řekl. Tento expert na zahlazování kauz, který zná mechaniku, jak je sprovodit ze světa, ten je pravděpodobně zdrojem klidu mnohých těch, kteří za těmito kauzami stojí. Takže my pravděpodobně jsme odsouzeni k tomu nezjistit, kdo je anonymní společnost Prague Military Hospital Concession, pravděpodobně se nedozvíme, jakým anonymům vláda rozděluje peníze.

Ale já, když vidím, jak tahle vláda na jedné straně vykřikuje, že šetří, a na druhé straně rozhazuje peníze někomu, ani nevíme komu, tak mě napadá, že když tady byla komunistická strana, tak si také myslela, že tady bude věčně a že jí to bude věčně procházet a že se jí nic nemůže stát. A také mohla takhle arogantně mlčet, když lidé byli nespokojeni, dokonce se bouřili.

Já myslím, že ten incident na Malé Straně měl být ministru Kalouskovi a ostatním členům vlády spíš varováním. Ta situace není vůbec dnes jednoduchá. A to není způsobeno hospodářskou krizí. To není způsobeno tím, že se nutně potýkáme z toho, co na nás dopadá díky poklesu exportu. To je způsobeno chováním této vlády. Netransparentním chováním této vlády. Naším základním problémem dneska není ani tak ekonomika, ale korupce. Naším problémem je to, že tu je naprostý nezáměr něco dělat s tím, že se tady rozdávají, rozhazují stamiliony a nikdo s tím nechce nic dělat. To je hlavní vina této vlády! A můžete si myslet, že budete mlčet dneska, že

neřeknete nic. A já vám říkám, že dopadnete jako ti komunisté. Prostě jednoho dne přeteče ten pohár trpělivosti. Víte, a mně jde o to, že se na to velmi těžko člověk dívá, na to, co se v těch regionech děje. Ti lidé jsou nespokojeni, oni vědí proč, oni cítí tu nespravedlnost a nevidí jedinou ochotu se s nimi o tom vůbec vážně bavit.

Já vás ani nebudu žádat, abyste podpořili hlasováním tuto schůzi, protože bohužel nemám pochyby, že nemáte zájem o ničem dnes mluvit. Říkám to tu jenom proto, protože je to povinností opozice. My jsme to tady museli zvednout. My vás musíme žádat, abyste odpověděli na otázky, které klademe. Děláme to za ty lidi, kteří je chtějí slyšet, za ty, co žijí v tom smradu, za ty, co se musí dívat na to, jak se tady rozhazují miliardy a nic z toho není. A za tu drzost, se kterou vy jim říkáte, že oni budou šetřit! Za ty to tady říkám a doufám, že to je slyšet. Protože vy se s tím budete muset nějak vypořádat! (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní je přihlášen pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik, prosím. Poté požádal o slovo předseda vlády Petr Nečas. (Poslanec Kováčik se ujišťuje mimo mikrofon, zda poté, nebo předtím.) Ne, po vás, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedkyně, vážená vládo, paní a pánové, já začnu tam, kde předřečník skončil, nebo téměř skončil, těsně před koncem. Ne že bych chtěl cokoli hájit, ne že bych chtěl za každou cenu vystavovat na odív svoji barvu, ale z toho, co slyším po ulicích, musím odmítnout srovnání, kterého se pan kolega Zaorálek dopustil, srovnání s komunistickou stranou. Ti lidé dnes říkají – a věřte, neříkají to jenom mně, mnozí z vás to slyšíte také, jenom si to nechcete přiznat – že dnes je to podstatně horší. Že ta situace, která je dnes v korupci, která je dnes v aroganci, která je dnes v pocitu bezmocnosti velkých skupin občanů, je daleko horší, než byla. Ale to je věc názorů těch lidí, zcela jistě. Ono je snadné neposlouchat takzvané ulici a myslet si, že se to přežene, že tam jim tedy přitáhneme šroubek a oni přestanou. Ale věřte, ta názorová hladina mezi řadovými občany, mezi neprivilegovanými občany, mezi těmi, kteří tahají za kratší konec provazu, jsou na tom příjmově bledě a chtějí pracovat a nebo celý život poctivě pracovali, kteří jsou nemocní, ta názorová hladina, když to řeknu velmi jemně, je hodně nepřívětivá vůči současnému vládnutí, vůči současné vládě.

Strany této vládní koalice nastupovaly se slibem nového stylu vládnutí. Až posléze zjišťujeme, že žádný nový styl vládnutí se nekoná, že jsou to jenom projevy někdy neumětelství, někdy neznalosti, někdy idealismu, někdy naivity, ale téměř vždycky, když se narazí na nějaký problém, tak jsou to

projevy pudu sebezáchovy podle hesla, jež má zkratku KDD – každý den dobrý.

Strany vládní koalice nastupovaly k vládnutí, ba co dím, šly dokonce už do voleb s hesly o boji proti korupci, abychom se pak dozvídali postupně, až se té moci ujaly, až tváře, které stály za mediálním úspěchem a volebním ziskem, se projevíly skutečně a reálně, že jednotlivé kauzy, které začaly vznikat a které přinášel život, se týkají začasté, řekl bych nejčastěji, právě korupce, právě podivností, právě problémů, které v zacházení s finančními prostředky protagonisté těch stran mají.

Před volbami se dvě ze tří nyní vládních stran projektovaly jako nová naděje pro Českou republiku, jako nová naděje pro její občany pod heslem boje proti dinosaurům. Pod hesly o odstranění starých nepořádků jsme se pak ale dočkali nepořádků nových nebo pokračování nepořádků starých. Dočkali jsme se objetí s dinosaury a vzájemného se krytí bratrstva kočičí pracky, jen proboha nic nevysvětlovat, jen proboha o tom nemluvit, protože by se mohlo něco provalit. A lidé, občané, dále poměrně trpělivě snášeli ty morové rány, ty egyptské zásahy kobylek, které se vrhaly na jejich kapsy, které se vrhaly na jejich jistoty, které likvidovaly zbytky sociálního státu, který tady ještě pořád dosud přežíval. Pravda, byly to zbytky někdejších sociálních jistot, byly to zbytky, ale přece jenom zbytky významné. A pak se reforma místo zásadních věcí, a slovo reforma říkám v uvozovkách, zabývá podružnými a okrajovými věcmi, které jsou ale pro mnohé lidí zásadní. Ne tak pro vládu.

Máme před sebou program, jehož čtyři body jeden za druhým dokumentují bezmoc občanů a bezmoc opozice, schopnosti bránit se aroganci, bezohlednosti, lumpárnám a zlodějnám! Já jsem v posledních dnech slyšel jednoho z kolegů z vládních stran, že jestli je někde nějaká nepravost, ať se tedy odhalí – pardon, jednu z kolegyně z vládních stran, a bych byl genderově přesný. Tady jsou na stříbrném tácu podávány pochybnosti, podávána podezření ze čtyř docela dost velkých nepravostí a lumpáren. A kdybych měl věřit, že máte zájem, kolegyně a kolegové z vládních stran, na vysvětlení lumpáren, na odhalení nepravostí, pak bych chtěl alespoň na okamžik věřit tomu, že spolu s námi, byť ani jeden z těch bodů není naším návrhem, tedy návrhem klubu KSČM, jako jeden muž a jedna žena program mimořádné schůze podpoříte. Věřte, vyčistilo by to vzduch. Věřte, možná by vám to jako vládním stranám trošku pohnulo preferencemi směrem nahoru. Možná by vám lidé začali alespoň trošičku věřit, že předvolební hesla, se kterými vás zvolili, jste mysleli alespoň trošičku vážně.

Jenže zpátky z pohádky do reality. Tato vláda ale vejde do dějin, vejde do dějin jako vláda bezhlavých a bezohledných škrťů, jako vláda, která je velmi šetrivá zejména na úkor druhých, na úkor slabých, na úkor bezbran-

ných, na úkor zaměstnanců, na úkor důchodců, na úkor nemocných, na úkor měst a obcí, na úkor životního prostředí, na úkor toho, co se tady léta a desetiletí budovalo pro lidi. A teď nemyslím jenom ta poslední desetiletí nebo předposlední desetiletí, myslím celé 20. století. Zcela jistě tato vláda vejde do dějin jako vláda nejarogantnější, jako vláda mnoha nevysvětlených korupčních kauz, jako vláda rozkradených a rozházených miliard, o které pak obírá vlastní občany, a ti to zatím trpělivě snášeli, ale nebudou. Jestli chodíte mezi lidi, tak slyšíte, co si myslí. To samo už je důvod k odchodu. Nevysvětlíte-li dnes alespoň ty čtyři kauzy, nepodpořili program, zamyslete se vážně nad tím, že jste ztratili právo vládnout této zemi!

Desetina, možná setina podobných bytí i jen podezření v každé jiné, jak vy říkáte civilizované zemi, vede k pádu příslušného ministra či jiného funkcionáře, případně k pádu celé vlády. Vede k novému rozdělení karet, vede k nové žádosti o důvěru občanům. Ne tak u nás! Proto tato vláda také vejde do dějin jako vláda hroší kůže.

Dámy a pánové, vysvětlete, dámy a pánové, nebojte se pravdy nebo alespoň jejího hledání, byť by bylo bolestné, byť by bylo nepříjemné, možná pro mnohé z vás fatální, ale i k tomu nás občané ve volbách povolali, abychom v případě, že něco takového je, nastane, se k problému postavili čelem, nikoliv zády. Občané jsou právem hodně naštvaní, mají právo na vysvětlení a vy jim to, kolegyně a kolegové z vládních stran, buď umožněte, nebo okamžitě odejděte.

Komunistická strana Čech a Moravy a její poslanecký klub jednomyslně podpoří návrh programu této schůze a vždycky tak učiní i příště. A možná si pamatujete, že podobný návrh programu jsme se pokoušeli prosadit i v uplynulých měsících. Ujišťuji vás, že i v příštích týdnech a měsících budeme v tomto směru aktivní. Dlužíme to spolu s vámi, kolegyně a kolegové, občanům České republiky.

Závěrem mi dovoluji velmi stručné vyjádření k onomu včerejšímu incidentu a bude to vyjádření doopravdy stručné. Musím říci, že programové dokumenty Komunistické strany Čech a Moravy odmítají násilí jako prostředek k řešení sporů, ať už politických či jiných, a věřte, přes dvě desetiletí nadávek, napadání slovního i fyzického, se kterým jsem se já i mnozí moji kolegové setkávali na ulicích Prahy i jiných měst a obcí v České republice, ale i tady v této místnosti, v této budově, jsme nikdy nesáhli k fauce. Facka totiž podle našeho názoru skutečně není žádným argumentem.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Nyní prosím o slovo předsedu vlády Petra Nečase.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, naprosto pravidelně, pokud ze svého místa předsedy vlády poslouchám dlouhé proslovy předsedy sociální demokracie pana Bohuslava Sobotky a místopředsedy Sněmovny a místopředsedy sociální demokracie pana Lubomíra Zaorálka, vždy znovu a znovu jsem zaražen obrovskou mírou ztráty paměti, respektive selektivní ztráty paměti, která podle mého názoru nabývá již takřka medicínského rozměru, charakteru medicínské diagnózy.

Pan Lubomír Zaorálek nám tady emotivně vzkazoval, jak to vypadá ve Fifejdách, jak ve Fifejdách nejde dýchat. Pateticky se tady ptal, co je to za lumpárnu, kdo tam dal ten strašný Geosan. Já s ním souhlasím. Byla to pěkná lumpárna. Také zírám na to, co tam Geosan dělal. Jenom tak nějak nám pan Zaorálek zapomenul sdělit, že to výběrové řízení včetně zakázky za 1 mld. korun přidělila v roce 2004 vláda Stanislava Grosse. (Potlesk zprava.) A ve výběrové komisi samozřejmě seděl primátor Ostravy za Českou stranu sociálně demokratickou pan Zedník. Takže dámy a pánové ze sociální demokracie, opravdu to smrdí. Opravdu to smrdí a budeme se muset na to podívat.

Poslouchám-li tady dnes znovu a znovu pana Bohuslava Sobotku a pana Lubomíra Zaorálka, jak nám tady kážou o etice, jak nám tady kážou o morálce, jak nám tady kážou o korupci a o podivných veřejných zakázkách, zní to asi stejně věrohodně, jako kdyby nám z tohoto místa bývalý ředitel Mezinárodního měnového fondu Dominique Strauss-Kahn kázal o sexuální zdrženlivosti. (Potlesk a smích v pravé části sněmovny.)

Takže si připomeňme, když už kolegové ze sociální demokracie mají tu selektivní ztrátu paměti, která nabyla takřka rozměrů medicínské diagnózy: Vláda sociální demokracie v roce 1999 prodala 46 % akcií Mostecké uhelné společnosti bez soutěže firmě Invest Energy ze Švýcarska za 650 mil. korun. Ta podle výsledků vyšetřování švýcarských orgánů, které byly zveřejněny v otevřených zdrojích, obratem poslala 5 mil. dolarů, to je více než jednu čtvrtinu kupní ceny, což dokazuje, že ta cena byla hodně neobvyklá, a jednoznačně ukazuje na prodej pod cenou, na Gibraltar, na firmu Grossova přítele a lobbisty, zbrojaře Pavla Musely jako provizi za pomoc. Odtud peníze putovaly řetězcem kyperských firem a účtů a k jednomu z nich měl přístup i poradce Stanislava Grosse Jiří Martinek. Více než jeden milion dolarů, tedy v tehdejšímu kurzu více než 34 mil. korun, šlo z této provize koncem roku 1999 a v roce 2000 naprosto standardními bankovními operacemi – samozřejmě v uvozovkách – přes Panamu a Švýcarsko až do tuzemské firmy NOMA INVEST. Tyto půjčky nebyly splaceny. Ve firmě tehdy působil šéf ekonomické sekce sociální demokracie Zdeněk Uhlíř.

NOMA INVEST v roce 2000 poskytla půjčku deset milionů korun nadačnímu fondu Zdraví pro studenty. Ten krátce předtím založil Stanislav

Gross a jeho blízký spolupracovník, tehdejší místopředseda sociální demokracie Karel Kobes. V dozorčí radě seděl i Zdeněk Uhlíř. Ani tato půjčka nebyla splacena a NOMA INVEST se po dvou letech rozhodl dát nadaci jako dar 30 mil. korun z provize za Mosteckou uhelnou společnost. Opět to šlo do firmy, kde působil tehdejší šéf ekonomické sekce Zdeněk Uhlíř.

Položme si otázku, jak tato privatizace proběhla. Podíl 46 % prodán za 650 mil. korun, zcela zjevně pod cenou, když jenom hodnota akcií byla stanovena téměř na 5 miliard korun a tržní hodnota těch samých akcií dnes se pohybuje někde okolo 20 mld. korun. Podivné provize přes Kypř převedené na účty pana Martinka a pana Antonína Sýkory, později i pana Sýkory, který se stal na podnět Stanislava Grosse náměstkem ministra průmyslu a obchodu a od kterého si právě tehdejší předseda sociální demokracie koupil za necelých 20 mil. podíl ve společnosti Moravia Energo, který obratem prodal za 110 mil. korun, a zázračně nám náš bývalý poslanecký kolega zbohatl.

A nyní bych si dovolil citovat pana Bohuslava Sobotku. Nikde žádný protest. Nikde žádný protest od jeho tehdejších vládních a stranických kolegů včetně Bohuslava Sobotky. A přece jsou tady závažná korupční podezření. Já považuji za správné, když se řeší podivné nabytí majetku bývalých politiků, ať se jmenují Řebíček, nebo Gross. Ale předtím, než pan Bohuslav Sobotka začne ukazovat prstem na někoho jiného, měl by ukázat do svých vlastních stranických řad a tázat se, jak zázračně bohatnou sociální demokraté. Kde berou peníze? A jak to, že on se tehdy proti tomu vůbec neohradil, když nás dneska kárá?

A nemusí mřířit pan Bohuslav Sobotka nikam daleko. Stačí, když začne sám u sebe. Grossova vláda v roce 2004 prodala tehdejší 46procentní podíl OKD bez soutěže – bez soutěže – firmě Karbon Invest za 4,1 mld. korun. Tady chci připomenout, že například skupina J&T nabízela 9,1 mld. korun, a jiná investiční skupina napadla dokonce tuto soutěž, nebo resp. soutěž v uvozovkách, tento prodej nebo toto darování majetku – řekněme si otevřeně a pravým jménem, oč se jednalo – u Evropské komise jako nedovolenou veřejnou podporu. Jen hodnota bytů – a tady by měl opět zbystřit pan kolega Zaorálek, který tady dvě volební období hřímá, pláče a bojuje za nájemníky bytů OKD – jen hodnota bytů byla podle posudku Sdružení nájemníků BYTYOKD.CZ odhadnuta na 6,5 mld. korun.

Kde jste byli, kolegové ze sociální demokracie? Kde jste byli, pane Bohuslave Sobotko a pane Lubomíre Zaorálku, když dnes tady hřímáte? Kde jste byl tehdy? Seděl jste, pane Bohuslave Sobotko, v úřadu a tuto smlouvu jste podepsal. Pod touto smlouvou, kde tržní podíl byl firmou Ernst & Young odhadnut, jeho cena, na 24 mld. korun, a vy jste podepsaný pod prodejem za pouhé 4,1 mld. korun! Kde jste byl tehdy? Podepsal jste tuto

smlouvu! Toto darování majetku, které navíc za dva měsíce přešlo úplně na jinou firmu, protože se jednalo o bílé koně, a ta firma se jmenuje RPG a je registrována na Kypru. Takže když budete hřímat, začněte sám u sebe a kaceřujte především sám sebe! Protože to navíc není poslední případ! (Potlesk v pravé části sněmovny.)

Není to poslední případ, protože v roce 2003 koupila od státu za 800 mil. korun 49procentní podíl v plzeňské Škodě Holding podivuhodná skupina Appian Group, o kterou se nikdo nezajímal. Tentýž majetek, který byl prodán – a řekněme si otevřeně, použijme opět správného jména darován – za 800 mil. korun, byl posléze rozprodán v hodnotách, které přesahovaly 11 mld. korun. Kdo je podepsán pod touto smlouvou? Kdo za ni z hlediska kompetenčního zákona nese zodpovědnost? Tehdejší první místopředseda vlády a ministr financí Bohuslav Sobotka. Kde jste byl, pane Sobotko, tehdy? Seděl jste v kanceláři a podepisoval tuto divnou smlouvu! (Potlesk v pravé části sněmovny.)

Velmi pozoruhodné závěry tady byly dělány kolem kauzy letounů CA-SA. Ano, já se také domnívám, že je potřeba se na ni blíže podívat a že si tam celá řada věcí zaslouží vysvětlení, možná i vyšetření. Ano, vůbec o tom nebudu polemizovat. Ale opět – kdo nám tady káže vodu a nepije víno? Pije kořalku! Protože když se podíváme na konkrétní čísla, tak ani toto lidové přirovnání nejde použít, protože víno je v porovnání s vodou příliš slabé. Protože pokud se podíváme na to, co se dělo na Ministerstvu obrany za vlád sociální demokracie a speciálně v době, kdy byl prvním místopředsedou vlády a ministrem financí zodpovědným za nakládání se státním majetkem a se státními financemi pan Bohuslav Sobotka, tak docházíme k šokujícím informacím. Jenom v roce 2002 bylo zadáno přímým oslovením, čili bez výběru, bez jakékoli soutěže, za 10 mld. korun. Celkově to tvoří více než 77 % všech veřejných zakázek v resortu Ministerstva obrany. Stejně v roce 2003, stejně v roce 2004. Dohromady za vlád sociální demokracie se bez jakéhokoliv výběrového řízení v letech 2001 až 2006 rozdalo a darovalo za 45 mld. korun. Za 45 mld. korun bez jakékoli soutěže, bez jakéhokoliv tendru, bez jakékoli transparentnosti! Nese za to zodpovědnost sociální demokracie, a přesto má tu drzost a nestydatost dneska někoho kaceřovat, dneska někomu kázat, dneska někoho poučovat. Já to považuji za neuvěřitelné a za nehorázné.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že sociální demokracie se svými projekty, jako je nákup kompletu Arthur za 1,7 mld., protiletadlový komplet za 1 mld., ekologická likvidace munice za 2,8 mld., nákup – když už jsme ve vzduchu – letounu Airbus bez jakéhokoliv výběrového řízení za 3,5 mld. korun, má, myslím si, na svých vlastních vnitrostranických schůzích v následujících dnech co dělat, aby pan Sobotka a další vládní představitelé

sociální demokracie svým vlastním členům toto všechno vysvětlili! (Potlesk poslanců vládní koalice.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. K faktické poznámce byl nejprve přihlášen pan poslanec Pavel Kováčik. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní předsedající, paní a pánové, promiňte, ale když to tak poslouchám, mně to připadá, jako by tady dvě velké strany hrály na občany mariáš. Vzájemně se flekovaly, kdo má větší vinu, kdo je větší zločinec, kdo je větší gauner. A když to tak občan sleduje, a já si myslím, že to je v přímém přenosu, tak nabývá dojmu, že po roce 1989 nám tady snad vládli samí gauneři. Občan nabývá dojmu – abych nebyl napaden z nějakého hrubého vyjadřování. Ne! Já jenom, co říkají lidé.

Paní a pánové, koukejte a poslouvejte někdy to, co říkají lidé. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dále je přihlášen pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych chtěl, vážená paní místo-předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, poděkovat panu premiérovi za to, že otevřel další a nová témata. Chci jasně prohlásit za poslanecký klub sociální demokracie, že my jsme připraveni i o tématech, která tady otevřel pan premiér, velmi zevrubně debatovat na půdě Poslanecké sněmovny. Určitě by to bylo dobře, protože řada informací, které zde prezentoval pan premiér, je prostě nepřesná, je tendenční a určitě bude dobře tyto věci uvést na pravou míru. My se diskuse nebojíme.

Pane premiére, já mám jeden jednoduchý návrh: hlasujme společně pro program této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, vedme debatu o čtyřech bodech, které navrhla sociální demokracie, a vedme debatu o těch třech nebo čtyřech bodech, které jste navrhl vy v rámci svého vystoupení, které jste tady měl v Poslanecké sněmovně. Já si myslím, že to je korektní návrh, a věřím, že vládní koalice na něj přistoupí a že skutečně tady o těch věcech budeme moci velmi otevřeně hovořit a budou tady moci zaznívat fakta z jedné či druhé strany a lidé si udělají vlastní názor. Jsem zvědav na reakci vládní koalice v této věci.

Mě velmi mrzí, že ačkoliv pan premiér tady otevřel celou řadu velmi zajímavých témat, ke kterým se nepochybně ještě budu mít možnost vyjádřit, tak se nezmínil ani slovem o včerejším incidentu, ke kterému tady došlo poblíž Poslanecké sněmovny, kdy člen jeho vlády ministr finan-

ci Miroslav Kalousek napadl občana, který na něj, byť vulgárně, slovně zaútočil. Já si myslím, že k tomu by se předseda vlády měl v každém případě jednoznačně postavit, neboť pokud premiér toto jednání neodsoudí a nevyvodí z něj zásadní důsledky ve smyslu odchodu ministra financí z vlády, tak chování ministra financí se týká všech členů vlády. Vypadá to, jako by pan premiér chování ministra financí schvaloval.

Pokud pan premiér hodlá nadále chování ministra financí Miroslava Kalouska schvalovat, pak bych ho rád požádal o jedno důležité opatření. Chtěl bych ho požádat, aby přidělil ministru financí ochranu. Nikoliv proto, aby chránila ministra financí před občany, ale chtěl bych požádat premiéra, aby přidělil ministru financí ochranu proto, aby chránila okoloidoucí občany před fyzickými útoky ministra financí. (Pobavení. Potlesk poslanců ČSSD.) To si myslím, že je velmi důležitý a nutný krok! Podle mého názoru jsou jenom tyto dvě možnosti: buď tedy pan ministr financí se omluví a odejde z vlády, pan premiér jeho jednání odsoudí a slíbí, že už se to nebude opakovat, tak aby se lidé nebáli potkávat na ulici ministry, pokud se jim to náhodou stane, anebo, pokud toto pan premiér neučiní, pak ho prosím, aby poskytl ochranu všem občanům, kteří se budou náhodou pohybovat v okolí ministra financí Kalouska a náhodou je pan ministr třeba rozčílí, to znamená, že pronesou něco peprnějšího na jeho adresu.

Myslím si, že není možné, aby pan premiér zcela tuto kauzu pominul, neboť ta ostuda a hanba ministra financí padá na celou českou vládu! A je to česká vláda! To není jenom pravicová vláda. Je to prostě vláda jako instituce demokratického právního státu, a tímto se devaluje celá tato instituce. Funkce ministra již byla dostatečně devalvována například tím, že funkci ministra zastával člověk jako Aleš Řebíček. Teď ji bohužel ministr financí Miroslav Kalousek devaluje dále svým chováním, viz včerejší incident.

Druhá poznámka. Já myslím, že je dobře se vracet do minulosti. Pokud se vracíme do minulosti po roce 1989, můžeme se také bavit o tom, co se dělo v české ekonomice prvních deset let, než se podařilo lidem, aby prosadili novou vládu, vládu sociální demokracie, která začala všechny ty problémy řešit. A ono to se Škodovkou v Plzni velmi úzce souvisí. Přece všichni víme, že v 90. letech se tady uplatnil chybný koncept kuponové privatizace. Tento chybný koncept kuponové privatizace téměř zničil celý český průmysl. S výjimkou firem, které se ocitly v zahraničních rukou, což byl třeba příklad mladoboleslavské automobilky, tak veškerý ostatní český průmysl se na konci 90. let ocitl ve stadiu klinické smrti, ať už šlo o brněnskou Královopolskou, nebo šlo o ostravské hutě, nebo šlo o plzeňské Škodovy závody, nebo šlo o Liazku, nebo šlo o kopřivnickou Tatrovku, nebo šlo o Poldi Kladno, nebo šlo o brněnský Zetor. Všechny tyto klíčové průmyslové podniky byly na konci 90. let buď

v krachu, nebo těsně před krachem. A tehdy vyhrála sociální demokracie a tehdy sestavila vládu. A chci upozornit mimo jiné na to, že to byla menšinová vláda, která byla tolerována Občanskou demokratickou stranou. To znamená, v té době, a tuším, že pan premiér v té době už byl v politice, tato menšinová vláda byla tolerována ODS. A kdyby ODS nesouhlasila s kroky, které činila Zemanova vláda na záchranu českého průmyslu, tak mohla kdykoliv této vládě vyjádřit nedůvěru. Ale to se nestalo! Opoziční smlouva fungovala celé čtyři roky.

A co dělala Zemanova vláda? Zemanova vláda velmi správně se rozhodla zahájit proces záchranu klíčových průmyslových firem. Záchrana klíčových průmyslových firem samozřejmě měla synergický pozitivní vliv i na okolí, na podnikatelské prostředí a celou českou ekonomiku. A řada těchto firem, které byly ve stadiu klinické smrti po vládě ODS, byla zařazena do vládního programu restrukturalizace. Do toho vládního programu byla zařazena i plzeňská Škodovka. Všichni si vzpomínáme na to, že plzeňská Škodovka byla zprivatizována, byla zprivatizována jistým panem Soudkem. Pan Soudek nezvládl podnikatelský záměr a firma skončila v krachu, skončila s obrovskými úvěry u bank. Tehdy Zemanova vláda rozhodla o tom, že tuto firmu včetně jejích pohledávek odkoupí Česká konsolidační agentura. Česká konsolidační agentura měla ve své dozorčí radě zástupce Občanské demokratické strany i zástupce sociální demokracie, byli tam i lidovci a byli tam i zástupci Unie svobody. V čele této dozorčí rady byl předseda poslaneckého klubu ODS. Byla opoziční smlouva a sociální demokracie a ODS se tehdy dohodly na tom, že obě tyto politické strany budou mít zastoupení v dozorčí radě. V čele konsolidační agentury byl generální ředitel pan Řežábek, kterého posléze, když skončil ve funkci generálního ředitele, jmenoval prezident republiky členem bankovní rady, a pan Řežábek je na základě rozhodnutí pana prezidenta členem bankovní rady dodnes. Tato konsolidační agentura v souladu s usnesením vlády pořídila plzeňskou Škodovku a poté na základě usnesení Zemanovy vlády zahájila prodej Škodovky a prodej pohledávek. Kdyby ODS s tímto prodejem nesouhlasila, tak přece mohla kdykoliv vyvolat hlasování o nedůvěře Zemanově vládě a mohla Zemanovu vládu složit. Ale to se nestalo. To znamená, ODS v té době neměla s novým prodejem plzeňské Škody žádný problém. V rámci České konsolidační agentury proběhlo výběrové řízení, agentura vybrala uchazeče. To byla společnost Appian, schválila to dozorčí rada, v jejímž čele byl tehdejší předseda poslaneckého klubu ODS, a schválilo to také představenstvo, v jehož čele byl generální ředitel, který je dneska členem bankovní rady České národní banky. Teprve poté, kdy tuto transakci schválila jak dozorčí rada, tak Česká konsolidační agentura, ji teprve schvalovala vláda ČR. A to bylo na podzim, tuším v prosinci, roku 2002.

Tímto byl ukončen opakovaný nový prodej plzeňské Škodovky. A já bych rád pozval pana premiéra, určitě by bylo dobře, aby se zajel podívat do toho areálu v Plzni. Zjistí, že tam dnes nejsou jenom prázdné haly, jako byly tehdy, že jsou tam dnes strojírenské firmy, které podnikají, které zaměstnávají tisíce lidí a odvádějí do státního rozpočtu stovky milionů korun ročně. Prostě restrukturalizace Škodovky byla úspěšná. Byla to úplně stejná restrukturalizace, jaká proběhla v kopřivnické Tatře. Podobná proběhla i v Zetoru, proběhla v Královopolské. Prostě některé firmy se podařilo zachránit, u jiných už se to nepovedlo. To je třeba bohužel případ Poldi nebo LIAZ.

To je celé tajemství prodeje Škody Plzeň. Bylo tam výběrové řízení, organizovala ho Česká konsolidační agentura. Prodej vedl k tomu, že ty firmy se postavily na nohy, byly oddluženy, mohly podnikat a dodnes zaměstnávají tisíce lidí v tomto regionu.

Pokud jde o kauzu OKD, která je neustále zmiňována jako jakýsi pomyslný klacek, já myslím, že ta věc je také velmi jednoduchá. OKD byla firma, která šla do kuponové privatizace. To nebyl dobrý nápad, protože tím pádem za majoritu v OKD vláda nedostala ani korunu. Ani koruna nepřiputovala do státního rozpočtu. Vládě zbyl v ruce minoritní podíl kolem 45 % a pouze za tento minoritní podíl vláda získala finanční prostředky. Byla to částka, která přesahovala 4 mld. korun. Celá transakce byla posouzena Evropskou komisí a Evropská komise vydala stanovisko, které je veřejně dostupné. To stanovisko jasně konstatovalo, že prodej ze strany vlády v roce 2004 byl zcela v pořádku. Prodej byl za tržní cenu, akcie, které byly v té době volně obchodovatelné, měly menší hodnotu, než za jakou akcie prodala vláda. Posudky byly dva a vláda prodala za cenu vyšší než byly tyto dva posudky, které byly pořízeny. To znamená, že stanovisko Evropské komise, která je ve věci nedovolené veřejné podpory nejvyšší autoritou v rámci celé Evropské unie i pro Českou republiku, je v kauze OKD zcela jednoznačné. Vláda postupovala v souladu se všemi pravidly a podíl v OKD, ten minoritní podíl, byl prodán za tržní cenu. Ale jenom chci připomenout, že to byly jediné peníze, které vláda za prodej OKD viděla.

A pokud jde o ty nešťastné byty – já myslím, že kolega Zaorálek k tomu ještě bude mluvit – myslím, že je dobré si vzpomenout, kdo ty byty vložil do OKD, že to byl na začátku devadesátých let Vladimír Dlouhý, tehdy jako ministr průmyslu. On podepsal rozhodnutí o tom, že se byty budou privatizovat v kuponové privatizaci společně s OKD. No, tehdy nastal ten problém, jakmile se byty staly součástí majetkové podstaty OKD. To, co udělala naše vláda v roce 2004, byl první zásah ve prospěch nájemníků za celou dobu od roku 1989, protože vláda dala do privatizační smlouvy trvalé omezení nakládání s těmito byty. To znamená, že ty byty nemohou být li-

dem prodány nad hlavou. A jestliže je majitel bude kdykoliv v budoucnu prodávat, musí je nabídnout nájemníkům, a musí jim je nabídnout se slevou, to znamená za výhodnějších podmínek, než by je byli schopni koupit na volném trhu. To je celá kauza OKD.

Pojďme o tom, prosím, debatovat. Já myslím, že si tady pro to můžeme vytvořit časový prostor.

Já myslím, že je tady ve vzduchu ještě jedna vážná záležitost, o které tady nebylo nic řečeno. Obvinění ze strany pana premiéra by měla smysl v situaci, kdyby pan premiér byl ve vládě čerstvě a vláda sociální demokracie skončila včera. Ale vláda sociální demokracie skončila přece po volbách v roce 2006. V této zemi už pět let vládne pravice, pan premiér už je – tuším – pět let v různých vládách, možná s půlroční nebo roční přestávkou. A pan premiér tady hovoří o obviněních, ale už by tady přece měl mít konkrétní soudní rozhodnutí, už by tady měly být výsledky vyšetřování, pokud jsou tyto kauzy podezřelé nebo nějakým způsobem pochybné. Ale nic takového tady pan premiér na stůl nepoložil.

Já se naopak obávám, že to, co se dnes děje v policii, vede k tomu, že různé závažné kauzy z minulosti prostě nejsou dostatečně vyšetřovány. Dnes se třeba píše v novinách o tom, že odcházejí klíčoví policisté, kteří vyšetřují kauzu nákupu pandurů. To znamená, klíčový vyšetřovatel, který celou tu věc měl na starosti, odchází. Totéž se zřejmě děje u klíčového vyšetřovatele, který řeší korupční podezření v souvislosti se zakázkami pro Tatra. Opět hrozí odchod od policie. Přečtěte si dnes v médiích tyto informace. To znamená, že rozklad policie vede k tomu, že i kauzy, o kterých tady dnes debatujeme, zřejmě nebudou ze strany policie řádným způsobem vyšetřeny. Myslím, že to je velký problém, který tady asi všichni cítíme.

Pokud jde o to odvádění pozornosti, já myslím, že je chyba, že se pan premiér nevyjádřil k Aleši Řebíčkovi. Je chyba, že se pan premiér nevyjádřil k Promopru, je chyba, že se pan premiér nevyjádřil k letounům CASA, a je také chyba, že pan premiér neřekl ani jediné slovo k té podivné zakázce, kterou dala Všeobecná zdravotní pojišťovna.

Já si myslím, že tady jde o odvádění pozornosti od toho, co se děje dnes. Chtěl bych připomenout jednu kauzu, která byla úplně typická pro odvádění pozornosti. To byla kauza pandurů. Možná si vzpomenete, že před minulými volbami do Poslanecké sněmovny tady byla snaha otevřít kauzu Pandur, jako by to snad byl problém sociální demokracie. Posléze, když policie celou věc začala vyšetřovat, se objevilo jméno Dalík, což byl blízký přítel bývalého předsedy vlády Topolánka za ODS, a objevily se informace o tom, že se pan Dalík účastnil vyjednávání s dodavatelem Steyru, a niž by k tomu měl jakýkoliv titul. To znamená, účastnil se těchto schůzek a vyjednával o dodávkách pro Ministerstvo obrany a pro vládu. Posléze se

zjistilo, že podobnými informacemi o aktivitách pana Dalíka disponovala i americká ambasáda. Čili typický příklad odvádění pozornosti. Nejprve se hodí špína na sociální demokracii a potom, když se ty věci vyšetří, tak se zjistí, že to není sociální demokracie, ale že to je pan Dalík, a pan Dalík nepracoval pro sociální demokracii, ale pracoval pro Mirka Topolánka, což byl předseda ODS a předseda vlády za ODS. To je kauza Pandur. Ale jakmile se přijde na to, že kauza Pandur není sociální demokracie, ale že je to ODS, najednou začíná být problém s vyšetřováním této věci a rozpadají se policejní týmy. No, co si o tom má občan myslet? Ten občan, který si pamatuje věci, který ví, jak to probíhalo, a který si přečte v tisku, že se rozpadají vyšetřovací týmy, které by tyto kauzy měly objasnit? Myslím, že to je věc, která je velmi závažná.

A ještě možná poslední poznámka. Stojí za to také to zmínit. Já myslím, že to je důležitá věc. Velmi často se vede debata o propojení mezi Škodou Plzeň a ČEZ, nebo mezi Škodou Plzeň a Českými drahami. Ale pokud se podíváte na to, kdy to propojení eskalovalo, tak to bylo právě období vlády Mirka Topolánka. Byla to vláda Mirka Topolánka, která dosadila generálního ředitele ČEZ do dozorčí rady Českých drah. Co vedlo vládu Mirka Topolánka k takovému zvláštnímu kroku? Proč generální ředitel ČEZ ke všem těm povinnostem, které nepochybně v této funkci měl, zastával za vlády Mirka Topolánka, tuším dva nebo tři roky, funkci člena dozorčí rady Českých drah? Proč?

A pak se podívejte na vývoj zakázek od Českých drah pro plzeňskou Škodovku. Podívejte se také na vývoj zakázek mezi ČEZ a plzeňskou Škodovkou. Je samozřejmé, že plzeňská Škodovka vždycky dodávala pro ČEZ, ale nárůst zakázek je spojen s obdobím vlády Mirka Topolánka. Ten nárůst vyeskaloval po roce 2008, to znamená 2007, 2008, 2009 – tam docházelo k nárůstu.

Myslím, že to jsou také důležité otázky, které si současná vládní koalice musí položit, protože ona je pokračovatelkou Topolánkovy vlády, nejenom v programové rovině, ale především v rovině personální.

To si myslím, že je dobré, ale znovu opakuji – já jsem se snažil být maximálně stručný. My jsme připraveni debatovat ke všem tématům, jak k těmto čtyřem, tak i k těm, která otevřel pan premiér, ale je potřeba, aby byl schválen program této schůze a aby se Poslanecká sněmovna celou věcí mohla bez nějakého časového stresu zabývat.

Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. K faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Pavel Kováčik. Poté vystoupí místopředseda Zaorálek a dále registruji přihlášku pana ministra Vondry. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo a slibuji, že nebudu-li donucen, bude to při této schůzi, která, pravda, ještě nezačala, moje slovo poslední.

Dvě krátké poznámky. Tady slyšíme jak ze strany sociální demokracie, tak ze strany ODS vzájemné potyčky a obviňování se z různých kauz, jejichž společným jmenovatelem je korupce. A korupce, jak známo, je o penězích. A když to spočítáme velmi zhruba, tak tady protekly nejrůznějšími kanály stovky miliard korun. A tento velmi hrubý odhad vypadá ještě hrůzostrašněji ve světle nedávné návštěvy pana premiéra a pana ministra Drábka na Šluknovsku, jejíž výsledek by se dal okomentovat, jako že hora porodila myš. Ubohých sto pracovních míst ještě navíc ve veřejně prospěšném sektoru. Kolik desítek tisíc pracovních míst by se asi dalo zřídít za ty stovky miliard a udržet také za ty stovky miliard, které protekly za ta léta kanály korupce!

A poslední poznámka. Dnes v některých médiích je, řekněme, zmínka o vztazích, které jsou ve Věcech veřejných. Mám na mysli ono napadení paní kolegyně Kočí panem kolegou Babákem. Poslechněte si Frekvenci 1 v pátek, kde to bude celé a kde je paní kolegyně Kočí obviňována z činů, ze kterých ani v nejhorším snu bychom ji nikdo neobviňovali, a navíc je napadena způsobem, který si zcela určitě vyžádá trestní žalobu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Pane poslanče, jsem nucena vás upozornit na to, že vám uplynul váš čas.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Já bych rád, přestože nemůžeme rozšiřovat program, v nejbližších dnech nebo hodinách jednání této Poslanecké sněmovny slyšel vysvětlení těchto prapodivných vztahů. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným pan místopředseda Lubomír Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, pan premiér zaútočil velmi tvrdě. Chtěl bych mu odvětit tím, že tady ve sněmovně to samozřejmě panu premiérovi projde, s tím, že v tom, co tady řekl, prokazuje, že nemá k dispozici zdaleka odpovídající přesné informace.

Ale pokud pane premiére s tím, co jste tady řekl, půjdete skutečně do regionu, tak budete mít stejný problém jako pan Kalousek. Jako já se obávám, že tohle nebude moc zájem poslouchat. Tento typ argumentace, který jste předvedl! Vy jste premiér státu, jste skutečně člověk, který v této zemi z ústavy v parlamentní demokracii má skutečně rozhodující moc, vládu

ve své ruce. Vy jste ten, kdo tady vládne nějakou dobu. Měl jste vysokou funkci ve vládě Mirka Topolánka a vy nesete odpovědnost za to, jak se stávil ke kauzám, o kterých jste tady mluvil. Vy jste reprezentant státu a vy jste měl stokrát příležitost se za ty občany postavit! Já vám to tady mohu říci na konkrétních případech, kdy jste to měl udělat.

Vy jste mluvil o kauze OKD RPG Byty. Dovolte, abych vám připomněl některá fakta, která jste v té lehkosti přešel.

Když se privatizovaly byty, a nebudu se teď zabývat těmi detaily, protože to bych tady mluvil půl hodiny, tak tady ve sněmovně jsme se dohodli tehdy s Ministerstvem financí, aby se do té smlouvy dostaly podmínky, které stát bude kontrolovat a které budou garantovat určité zacházení s občany, kteří v těch bytech bydlí. A vy, opakuji, pane premiére, v době, kdy jste byl premiér, tady se ve sněmovně jednalo o tom, že stát nekoná to, co má, a nekontroluje plnění podmínek smlouvy u společnosti RPG Byty. Dokonce tehdejší ministr financí se mi tady vysmíval, že chcu, aby se dělaly kroky, na kterých daňoví poplatníci prodělají. Potom se ukázalo, že ti, kteří mu radili tady tyto věci, byli stejní, kteří byli zaměstnanci pana Bakaly. Byla to stejná právní společnost. Sněmovna přinutila, a to bylo jediné, co se povedlo, že Sněmovna přinutila dokonce vládu tím, že přijala usnesení, nepřímou samozřejmě, protože ji přímo nutit nemůže, aby podala žalobu obstarání, která byla reakce na to, že společnost RPG Byty jednostranně vypověděla čtvrtou podmínku smlouvy. Jednostranně naprosto nehorázným způsobem řekla, že se tím necítí vázání, tím, že ty byty budou vždycky muset být v případě prodeje přednostně nabídnuty nájemníkům. Vy jste se vůbec jako zástupci státu nechtěli ozvat. Kdyby Sněmovna to neodhlasovala a kdyby najednou nebyl nad vládou Damoklův meč, že bude zodpovědná za to, že poškodí nejen zájmy občanů, ale i zájmy státu, tak teprve pod tímto tlakem se uvolili úředníci podat příslušné žaloby. To byl ministr financí Kalousek, který to tady hájil. – Byl to tedy jak ministr financí, on mi tady pan premiér napovídá, takže oni se střídali. Byl to jak v určité fázi ministr Janota, tak to byl ministr Kalousek, který mi tady v této sněmovně říkal, že nemá cenu nic dělat, protože mu právníci říkají, že to nemá smysl. A stejně tak vláda, a to už bylo pod vedením premiéra Nečase, stejně tak vaše vláda odmítala sankcionovat společnost RPG Byty za porušení první podmínky smlouvy.

A teď vám řeknu, co mi připadá to nejnehoráznější. Když se nakonec tedy pod tlakem těch interpelací rozhodlo Ministerstvo financí, že tu sankci se pokusí uplatnit, tu žalobu podá na porušení té podmínky, tak já jsem žádal pana ministra, ať mi ukáže, jak ta žaloba vypadá. Protože jak je známo, nejvíce pomůžete tomu druhému, když mu chcete pomoci, tím, že ho špatně zažalujete. No a pak jsme se dozvěděli po určitém čase, dokonce to byla mediální kampaň, že samozřejmě stát tu žalobu prohrál.

Takže pan ministr, vláda měla pravdu, nedalo se nic dělat. Má to ale háček. Když jsem se zajímal, proč to stát prohrál, tak jsem zjistil, že to zažaloval po promlčení té doby, kdy to zažalovat měl. A to v té době, kdy to šlo, jsem to neustále urgova! Chápete? To je neuvěřitelné! Státní úředníci, které vy ovládáte, za které jste zodpovědný, tak oni to zažalovali špatně, aby pan Bakala mohl mít články v novinách, že vyhrál v tom sporu a že mu sankce nebude udělena. Tohle mi připadá neuvěřitelné! Tohle mi připadá jako spiknutí úředníků, zástupců státu, s těmi, se kterými měli vést spor v zájmu občanů a v zájmu státu. Chápete? Ty vaše řeči, ve kterých vy tady říkáte, co se stalo v roce 2004, v roce 2006, to všechno ti sociální demokraté, to je projev zbabělosti, protože vy jako představitel státu, který máte odpovídající kompetence a moc, jste měl příležitost a možnost se postavit za ty občany stokrát! Vy to nikdy neuděláte, a když je vám to vyčteno, tak řeknete, ale přece primátor Ostravy v roce 2004 byl u toho, když se to rozhodovalo. (Velmi důrazně:) To je zbabělost! Vy se vymlouváte na sociální demokraty, kteří tady kdysi byli u moci, po osmi letech vlády, a tvrdíte, my nic, vy jste to zpackali těmi smlouvami! Nezlobte se, ale mně tohle připadá – tohle je skutečně skandální. Já vám říkám, pane premiére, hlase se k tomu, že tady vládnete v této zemi!. Nezbavujte se odpovědnosti za to, co se tady děje! Vy za to nesete odpovědnost. A opakuji: Tady v téhle Sněmovně vám to prostě projde.

Ale nezlobte se, já tady křičím proto, protože tady jsou tisíce občanů, kteří dnes v tomhle žijou. V tom, co vy jste vytvořili! V tom, co vy neřešíte! Vy můžete kritizovat sociální demokracii za to, že tu kdysi vládla, ale dnes lidé žijí v důsledcích vaší vlády, vašeho nejednání, vaší neschopnosti se postavit za ně. A proč se za ně nepostavíte? Protože tady vládnete kvůli někomu úplně jinému. Protože máte úplně jiné zájmy. Protože to je pan Bakala, který platil vaše kampaně. Protože to je pan Bakala, který platil všechny vládní strany! Nemáte zájem prostě pomoci těm lidem! Máte prostě jiné klienty! Máte jiné klienty, kterým platíte těmi plnými hrstmi těmi stamiliony, které tady rozdáváte. Vy tady šetříte, abyste těmto svým přátelům mohli rozdávat peníze. Ať je to pan Němec, ať jsou to neznámé a anonymní společnosti, které nehodláte zrušit, protože byste ztratili způsob, jak jim ty peníze dávat. Chápete? To je skandál! Že místo toho, abyste něco dělali, tak tady svádíte vinu na včera dávnou vládnoucí a vy si stále udržujete systém, ve kterém plnými hrstmi rozdáváte peníze těm vyvoleným, a ti ostatní se na to mají dívat. Stejně jako feldkurát Katz. To se nám to rozhazuje! Když to praskne, Pavel Němec pomůže. (Potlesk části poslanců.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan ministr Vondra, prosím, pane ministře. Prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já jsem tu byl vyzván Lubošem Zaorálkem, abych se vyjádřil k tomu příběhu s projektem PPP – Public Private Partnership – v Ústřední vojenské nemocnici a velmi rád tak učiním. Koneckonců Luboš Zaorálek tu už tento týden jednou v této souvislosti mluvil, tuším, o zločinném spiknutí. To jsou řeči, které samozřejmě vypadají velmi efektně, ale pan kolega buď evidentně nemá potřebné informace, anebo je má, a pak je to ještě horší, protože s nimi trestuhodně manipuluje.

Vždycky je dobré se vrátit ke kořenům, příčinám, kde to všechno začalo, abychom mohli pak odpovědět na otázku, kde se stala chyba. A celý tento projekt začal, nikoliv překvapivě, v roce 2004 jako dokonce projekt pilotní pro další projekty PPP. Pod tímto projektem je podepsáno tehdejší vedení Ministerstva obrany a také tehdejší vedení Ministerstva financí, přičemž všichni víme, kdo byl ministrem financí v roce 2004. Ano, tehdy se to tvářilo tak jako v mnoha jiných případech, o kterých tu dneska byla řeč, celkem nevinně, jako projekt za několik stovek milionů nebo možná nanejvýš jednu miliardu, abychom pak zjistili, že se jedná o projekt, kde jsou ve hře miliardy, které buď – a podotýkám, v tom lepším případě – má stát zbytečně utratit, anebo v tom horším případě, kdy stát o tyto miliardy přijde, ať už tím, že ta věc celá nabobtná a dostane hodnotu, která takovou cenu nemá, anebo dokonce jsou pak na státu tyto miliardové sumy vysouzeny na arbitrážích.

Ten projekt, máme-li se ptát, kde se stala chyba, tak já vidím dvě období. To úplně počáteční, kdy ten proces byl nastartován. Nemám nic proti projektům PPP tam, kde stát jako koncesionář má zaručenou dlouhodobou návratnost. Ano, dálnice, vybírá se mýto, má to samozřejmě smysl. Ale jak jste uvažovali v roce 2004, jak jste chtěli dosáhnout dlouhodobou návratnost s projektem PPP, když budete stavět bazén a ubytovny v nemocnici? Sociální demokraté?

Pravda, stala se i druhá chyba. Ten celý projekt v prosinci 2009 za úřednické vlády dospěl do stadia, kdy se staly dvě důležité věci. Za první, v soutěži nakonec zbyl jediný uchazeč, jeho konkurenti odpadli nebo byli vyloučeni. Za druhé, proti původním předpokladům ještě z roku 2007, kdy se celková výše nákladů pohybovala někde 1,3 miliardy, tak najednou tato nabídka, jediná přijatá nabídka, ostatní byly vyloučeny, narostla na závratných 6,4 miliardy za úřednické vlády Jana Fischera. O 400 % více, než byly původní záměry. Čili tehdy se samozřejmě dala udělat jedna věc: buď v rámci soutěžního dialogu tento dialog ukončit a od projektu ustoupit, anebo ten projekt přehodnotit. Nestalo se, byl vyhlášen vítěz. Několik dnů před parlamentními volbami v roce 2010 byla podepsána smlouva a ta byla narychlo potvrzena ve vládě – ve vládě Jana Fischera.

Když jsme my nastoupili, měli jsme v zásadě tři možnosti. Buď v tomto projektu za 6,4 miliardy pokračovat, ale to já osobně bych si na triko v té ekonomické situaci, v které dneska jsme, nikdy nevzal. Znamenalo by to fakticky vážné nebezpečí, že se Ústřední vojenská nemocnice, tento mercedes mezi českými zdravotními zařízeními, může dostat velmi brzy do složité ekonomické situace, a samozřejmě je možné, že i to by byla situace, na kterou leckdo se zájmem čeká. Mohli jsme se samozřejmě pokusit ten projekt nějakým způsobem zásadně osekát a redukovat. Tento pokus jsme učinili, ale po konzultacích s Úřadem pro hospodářskou soutěž díky tomu, jak byly nastaveny výchozí podmínky, tak by toto při veškeré snaze nebyla cesta k úspěchu.

Rozhodli jsme se to proto zrušit a já si za tou cestou zrušení v dohodě stojím, protože riziko mezinárodních arbitrází, riziko neúspěchu v mezinárodních arbitrážích, když dobře víme, že v té předemné smlouvě je úplně identická arbitrážní doložka jako v některých jiných případech, které tento stát bohužel prohrál nebo kde se nenachází, mám-li to říct eufemicky, v optimální situaci, tak takové riziko já nikdy nedopustím, aby tento stát mu byl vystaven. Shodují se na tom kompetentní lidé na Ministerstvu financí, a zdůrazňuji, že v poslední době má vláda na rozdíl od minulosti úspěchy v této oblasti, čili ví, kde můžeme obstát, a taky samozřejmě dobře víme, kde ta naše pozice není nejlepší. Za to je ta cena těch 143 milionů korun.

Já jsem pevně přesvědčen, že to je lepší varianta. Není to samozřejmě varianta optimální, ale je to nejlepší ze všech variant, které byly k dispozici, protože rizika, že stát skončí tak, jako skončil v případě televize Nova a dalších prohraných sporů na základě stejných arbitrážních doložek, si, vážení přátelé, dneska dovolit rozhodně nemůžeme.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan ministr Drábek, kterému předávám slovo.

Ministr práce a sociálních věcí ČR Jaromír Drábek: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně.

Na začátek chci uvést, že budu skutečně velmi stručný. Jenom bych rád zareagoval na vystoupení pana místopředsedy Zaorálka. Chtěl bych nejprve poděkovat za to, že propaguje veřejnou službu a sociální reformu a že informuje občany, jaké budou podmínky od 1. ledna, ale chtěl bych upřesnit, aby nebyly šířeny mylné informace, že je to skutečně tak, že každý, kdo bude vyzván k výkonu veřejné služby a odmítne vykonávat veřejnou službu, ztratí nárok. Tedy nemusí mít pan místopředseda žádnou obavu z toho, že by to organizačně bylo nějak nezvládnutelné.

Za druhé bych chtěl podotknout, že na rozdíl od některých jiných stran TOP 09 průběžně zveřejňuje svoje sponzory, tedy nehrozí to, o čem tady mluvil pan místopředseda, že by některý sponzor za něco chtěl nějakou protislužbu, protože na rozdíl od sociální demokracie TOP 09 zveřejňuje sponzory průběžně. A chtěl bych vyzvat, aby místo legislativních návrhů, které jsou velmi zdoluhavé, aby se sociální demokracie k této praxi připojila svým vlastním rozhodnutím, protože nikomu nic takového nebrání.

Také bych chtěl upozornit na to, že v rámci naplňování protikorupční strategie dnes už řada ministerstev, troufám si říct, že většina, velmi transparentně zveřejňuje všechna výběrová řízení a jejich průběh na webových stránkách. A také na to není potřeba nějaký složitý legislativní proces. Dělají to i některá města, jako například Semily nebo Česká Lípa. Chtěl bych vyzvat poslance sociální demokracie, aby apelovali na své hejtmány a svoje starosty, aby také dobrovolně bez jakýchkoliv problémů s potřebným přijímáním legislativy podstoupili úplně stejný proces a chovali se ve využívání veřejných prostředků transparentně.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Také děkuji. Dalším přihlášeným je pan místopředseda Zaorálek. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Já jenom že si myslím, že bych mohl doložit tady skutečně, že transparentně plníte své závazky vůči panu Bakalovi ve výkonu své vládní funkce. Dokonce jste to dohnali až tak daleko, že jste si jeho jednoho z klíčových mužů, pana Teličku, vzali dvakrát jako poradce na svá ministerstva, což je samozřejmě střet zájmů jako Brno. Jestliže někdo, kdo je jednak ve vedení společnosti NWR, zároveň podle mého názoru jako člen dozorčí rady společnosti RPG Byty, je to člověk, který je ve vysokých funkcích ve firmách pana Bakaly, a vy ho jmenujete dvakrát jako poradce ministerstev. Je to, tuším, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo dopravy. Opravdu výborně plníte ty své závazky, které těmi sponzorskými prostředky jste si vytvořili. A tohle bych mohl rozebírat, kde si myslím, že skutečně pracujete vzorně podle těch, kdo vás platí.

A teď k tomu, co tady řekl pan Alexandr Vondra. On řekl v úvodu, že jsem neměl přesné informace. Připadá mi kuriózní, že to, co tady řekl, bylo stoprocentně nepřesnější než cokoli, co jsem tady uvedl já. A víte, jak se pracuje s informacemi? To byla taková dobrá škola. Řekne se: Celá akce začala v roce 2004. To je pořád to samé. Zase v tom jedou sociální demokraté. (Premiér z místa: Samozřejmě.) Tak – ano, pan premiér říká

samozřejmě. No, podívejme se na to přesně, pane premiére, jak tahle sociálně demokratická lumpárna vypadá ve skutečnosti.

Tak v roce 2004 to bylo ministerstvo Karla Kühnla, které zahájilo akci s 240 lůžky a 200 parkovacími místy na úrovni 440 milionů. Chápete? To je něco výrazně ještě jiného než to, co se z toho podařilo udělat v roce 2009, kdy celá – mezitím to stoupl na 1,4 miliardy a tam došlo ke zvýšení v průběhu roku 2009. To je opravdu fantastické zvýšení, z 1,4 na 6,4 miliardy pro ubytovnu! Máme v Porubě jeden komplex postavený za dvě miliardy, tak si dovedu představit, co to asi tak investičně představuje. Za 6,4 miliardy ubytovna pro vojáky, s bazénem a dalšími věcmi, když vedle stál hotel československé armády. Jak se potom zjistilo, je to zbytečné, protože tam stál vedle hotel. Ale tady se připravila akce, to je pravděpodobně jeden z nejgigantičtějších tunelů, který tady byl připravován.

A rozumíte? Ještě jednou. To byla sociálně demokratická akce. Co tam bylo sociálně demokratického? Kromě toho. Máte pravdu, začalo to za vlády Grosse, ale ta vzala na vědomí projekt předložený Karlem Kühnlem na úrovni 440 milionů. Ten grandiózní tunel se z toho stal za vlády Mirka Topolánka a vyvrcholil právě tím, že se vyřadili všichni uchazeči z takové pofidérní soutěže, až zůstala jenom Prague Military Hospital Concession a tam ta v roce 2009 provedla to rozšíření z 1,4 miliardy. To už tady sociální demokracie, přátelé, dávno nebyla, když k tomuto geniálnímu pětinasobnému zvýšení došlo! To prostě už byla práce, u které sociální demokracie nijak neparticipovala.

Ale zajímavé je, že Alexandr Vondra si neodpustí říci, že to celé samozřejmě začalo lumpárnou v roce 2004. To je naprosto nedoložené, naprosto to neodpovídá faktům! A není vůbec jasné, jak tento projekt, který byl samozřejmě zlomkový v té době, kdy byl předkládán, co má společného s tím, co se odehrálo za pět let v roce 2009.

Takhle vy říkáte, pane Vondro, že tohle jsou ty přesné informace? Ne, to je jenom pokračování té strategie, kterou jste zvolili pro tento den. U všech akcí najdeme nějaký způsob, jak to začalo už v roce 2004. To, co my jsme z toho potom udělali, to není podstatné. Důležité je, že někdo se o tom zmínil už v roce 2004.

Já si myslím, že to, co se odehrálo a co bylo klíčové, bylo skutečně to, když do toho vstoupila Prague Military Hospital Concession, což je tedy společnost, kterou – opakuji – nevíme v podstatě, co to je. Je to společnost, kde se na konci vlastnického řetězce dostaneme k akciím na doručitele, takže nevíme vůbec nic! Jenom známe ty dva bílé koně, kteří se uvádějí stejně jako u společnosti Open card apod., ale co zatím je, to můžeme jenom tušit. Takže tuhle mechaniku jste skutečně vyvinuli až vy.

A mně připadá také, že Alexandr Vondra, když sliboval přesné infor-

mace, tak neřekl nic nového k tomu, co je zásadní a co se týká jeho. Totiž on tady říká, že si stojí za tím, že těch 143 milionů té anonymní firmě vyplatil. To je asi všechno, co řekl. Věcně. Rozumíte? Důvod nějaký neřekl, jenom že si za tím stojí. To je zhruba podobné, jako když tady Alexandr Vondra řekl při kauze ProMoPro, že vyvodí politickou odpovědnost. Těžko si představit, co tím vlastně myslel. Tady teď stejně mlhavě víme, že si za tím stojí. Nicméně já proti tomu řeknu akorát toto: Nemocnice mohla sama podle dohodnutých podmínek smlouvy zrušit do tří měsíců tu smlouvu, do tří měsíců od nabytí právní platnosti. Ale smlouva, vážení kolegové, platností nenabyla. Takže ta smlouva nebyla ve fázi, kdy by ji někdo musel vypovídat, protože Ministerstvo financí s odvoláním na zákon o státním majetku řeklo, že není možné, aby soukromá firma 25 let provozovala státní hotel na pozemku nemocnice, tak jak smlouva předpokládala. Takže ona nikdy ta smlouva nenabyla právní moci! To znamená, ta výpověď, o které on mluví, podle názoru NKÚ nebyla vůbec nutná a ten pro ni nenašel žádné důvody. To vyplacení 143 milionů podle NKÚ – nejsou žádné relevantní důvody. Ty důvody tady by nám měl sdělit Alexandr Vondra. A ten nám místo toho pouze řekl, že si za tím stojí! To je tak veškerá bohatost informací, kterých se nám dostalo!

Mně to připadá, že tento typ debaty o tom, proč se tady rozdávají stamiliony anonymním firmám, nás samozřejmě nikam daleko nedovede. A pokud se o tom máme bavit důkladněji, tak bude zřejmě nutné schválit pořad té schůze. Jestliže pan Alexandr Vondra to tedy načasoval a jestli je tedy ochoten se o tom bavit, tak ho žádám, aby hlasoval pro to, aby tato schůze mohla začít a abychom si ujasnili, jaké ty důvody byly! Aby mohl rozvést to, co tady naznačil, protože v tom jsme se nedozvěděli vůbec nic! Jestli pan ministr vystoupil pro to, aby to nevypadalo, že mlčí, tak mezi tím, co řekl, a mlčením nevidím žádný rozdíl! (Přednes byl vzrušený.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. A nyní nemám už nikoho. Pan premiér se ještě hlásí o slovo. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Petr Nečas: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, já se nedívám panu místopředsedovi Zaorálkovi, že tady poměrně vztekle reaguje na to, když se poukáže, kolik záležitostí kritizovaných sociální demokracií má počátky v rozhodování sociálních demokratů. To je samozřejmě věc, která se jim nehodí, která se jim nelíbí. Já tomu z politického i lidského hlediska rozumím a z tohoto pohledu se jim skutečně vůbec nedívám.

Ale konstatování, že místopředseda sociální demokracie tady plamenně kritizuje sanaci ekologických škod v ostravských Fifejdách, prováděnou firmou Geosan, není možné, není možné jenom tak odbýt bez

toho, abychom si řekli, kdo podepsal takhle nemožnou smlouvu. Takhle hloupě udělanou. S firmou, kterou tady pan Zaorálek kritizoval. Že to bylo podepsáno a zodpovědnost nese – protože za sanaci ekologických škod odpovídá Ministerstvo financí, tuto smlouvu podepsalo Ministerstvo financí – zodpovědnost jednoznačně nese tehdejší ministr financí – a ten se jmenuje Bohuslav Sobotka! Nade vši pochybnost takto to prostě je z kompetenčního zákona a je to jednoznačné.

Zrovna tak je-li tady kritizován postup v kauze OKD Byty. Jak je možné, jak je možné, že někdo podepíše smlouvu, kde je majetek bytů v hodnotě 6,5 miliardy korun a nepostupování podle smlouvy je sankcionováno částkou 80 milionů korun? Jak toto mohl někdo podepsat? Že za porušení smlouvy u majetku za 6,5 miliardy korun je sankce 80 milionů korun? Byl nepozorný, byl hloupý, byl zkorumpovaný, nebo tam je nějaká čtvrtá možnost? Prostě byla to chyba! Ministerstvo financí pod vedením Bohuslava Sobotky udělalo hrubou, fatální chybu. To, jestli ji později zopakovali úředníci, o kterých mluvil pan místopředseda Zaorálek, to je třeba prověřit. Tam já mám úplně stejný názor. Nevylučuji dokonce, že jsou tam i ty motivy, které pan Zaorálek naznačoval. Ale počátek je v tom, že si vůbec mohla smluvní strana dovolit vypovědět smlouvu se státem, když je tam směšná sankce! No bodejť by to neudělali, když do smlouvy někdo vložil naprosto směšnou ekonomicky bezvýznamnou sankci!

A navíc, my jsme tady nedostali odpověď, jak je možné, že majetek, který měl podle kvalifikovaného odhadu firmy Ernst & Young hodnotu 24 miliard korun, byl prodán za 4 miliardy korun, čili šestkrát levněji. A opět – kdo byl pod touto smlouvou podepsán? Kdo ji uzavřel jménem státu, jménem České republiky? Bylo to Ministerstvo financí! Kdo stál v jeho čele? Kdo za to nese zodpovědnost? Bohuslav Sobotka! (Potlesk některých poslanců z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Další se hlásí o slovo pan poslanec Sobotka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, já jsem měl podruhé na chvíli alespoň naději na to, že pan premiér se konečně postaví k činu, bezprecedentnímu kroku člena vlády, který včera tady podnikl ministr financí Kalousek v blízkosti Poslanecké sněmovny. (Smích mezi poslanci zprava.) A teď mi řekněte, jak je možné, že premiér se k něčemu takovému nevyjádří. Řekněte mi, jestli by v Rakousku nebo třeba v Německu, ve Francii, nebo dokonce i v Itálii byl ministr vlády, který něco takového udělá, jednu jedinou minutu potom ještě členem vlády. Jestli by si to mohl dovolit. Tady si to dovolit může, protože ví, že má premiéra, kterému to nevadí, kterému to možná připadá

sympatické, že ministr financí napadá lidi na ulici fyzickým způsobem. Přece v kulturní civilizované zemi kdekoli v Evropské unii kdyby toto člen vlády udělal, tak okamžitě musí odejít. A vzpomeňte si na Mečiara, jak se všichni dívali skrz prsty tady v České republice na Vladimíra Mečiara, který měl tyto tendence. Ale ani Mečiar nefackoval občany na ulicích, když je potkával. To si myslím, že jsou věci, které jsou zcela nepřijatelné. A je absolutně nepřijatelné, že premiér k těmto věcem mlčí!

A druhá věc, která je zcela nepřijatelná, je lež ze strany premiéra tady před členy Poslanecké sněmovny. Já bych doporučil panu premiérovi, ať se seznámí s kauzou ostravské laguny, ať se podívá na to, kdo tu zakázku zadával. Zakázka byla v jiném systému, než on tady popisoval. Tu zakázku zadával státní podnik Diamo – státní podnik Diamo. A ten státní podnik Diamo má, a to se možná budete divit, stále stejného ředitele, jako měl v té době. Takže bych vyzval pana premiéra, pokud se domnívá, že státní podnik Diamo zadal tu zakázku na ostravské laguny chybným způsobem, tak by měl přece vyvodit odpovědnost vůči managementu státní firmy, který je tam stále tentýž. Tentýž management, který zadával tuto zakázku před řadou let, tak ten tam dodnes sedí a panu premiérovi to nevadí. Jenom tady lze v Poslanecké sněmovně o tom, kdo řešil ostravské laguny. Ostravské laguny neřešilo Ministerstvo financí. Ostravské laguny řešil státní podnik Diamo, který spadá pod Ministerstvo průmyslu a obchodu. To byl ten, kdo organizoval soutěž na vyčištění ostravských lagun. A panu premiérovi nevadí, pokud tu zakázku kritizuje, že tam je stále stejný management. To si myslím, že je jednoznačné.

A pokud jde o ty další body, opět pan premiér mlčí. Prostě mu nevadí problém pana Hřebíčka. Nevadí mu kauza letounů CASA, které byly dvojnásobně předraženy oproti tomu, jak tyto letouny nakupoval jiný členský stát NATO. Nevadí mu kauza ProMoPro ani mu nevadí kauza Ústřední vojenské nemocnice. A dokonce mlčí k tomu, co se děje ve Všeobecné zdravotní pojišťovně, kde je v čele správní rady poslanec za Občanskou demokratickou stranu a kde tato správní rada proti hlasům opozice přiděluje zakázky bývalému ministrovi Němcovi. To si myslím, že je skandál, jestliže premiér toto toleruje. Ale pak, pane premiére, těžko můžete nazývat svoji vládu vládou boje proti korupci.

A ještě na jednu věc jste, pane premiére, neodpověděl a chtěl bych vás vyzvat, abyste to tady jasně řekl. Protože tato Poslanecká sněmovna mj. také schvaluje rozpočet. Já bych vás rád vyzval, abyste se tady jasně postavil k té otázce, kterou jsem vám položil ve věci ekotendru. Přece ekotendr je něco, co bylo zahájeno za Topolánkovy vlády. Je to něco, co budí velká podezření, protože byla krajním způsobem omezena soutěž a byla omezena i cenová soutěž. Nakonec tam vlastně byly jenom tři subjekty, které se ucházejí o zakázku v hodnotě desítek miliard korun. A já

bych rád vyzval předsedu vlády, jestliže tedy tvrdí, že je v čele vlády boje proti korupci, aby nám řekl, jak se vláda zachová. Jestli vláda ten velký byznys, který byl zahájen za Topolánkovy vlády, dokončí a potvrdí tak kontinuitu s Topolánkovou vládou i v této oblasti, anebo zda premiér už nalezl nějaké jiné řešení a bude tu věc řešit tak, aby tady nebyla podezření u veřejnosti z toho, že se tady plýtvá desítkami miliard korun. Myslím si, že by bylo dobře, kdyby předseda vlády dal Poslanecké sněmovně v této věci informaci. Není dobře, pokud se lidé dočítají v médiích o tom, že tady je marže, kterou může získat nabyvatel této zakázky, v řádu deseti, dvaceti či třiceti – či dokonce třiceti miliard korun jenom v důsledku podivného projektu, který byl zahájen za vlády Mirka Topolánka. Čili tady si myslím, že by bylo dobře, aby se nelhalo, aby se říkala fakta. A především by bylo úžasné, kdyby se předseda vlády také jednou vyjádřil k věci, tzn. k tématům, které tady opozice otevřela. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Dalším přihlášeným je pan místopředseda Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo. – Pardon, omlouvám se, pane místopředsedo, ještě před vámi se hlásil pan ministr Vondra. Takže teď dávám přednost panu ministru Vondrovi, pokud se nedohodnete jinak. Zdá se, že ne, takže prosím, pane ministře, teď je mikrofon váš.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Dámy a pánové, velmi krátce. Byl jsem vyzván k tomu, abych doložil, protože to samozřejmě nebyly jenom nějaké mé úvahy nebo má víra, proč se tato vláda obávala rizik prohrané mezinárodní arbitráže v této věci, pokud máme na mysli Ústřední vojenskou nemocnici.

Tak za prvé. Vy jste říkal, že to byl tunel. Já nevím, jestli to byl tunel. Ale pokud to byl tunel, tak projekt toho tunelu a hloubení základů skutečně začalo za vlády Bohuslava Sobotky na Ministerstvu financí v roce 2004. V roce 2005 a na jaře 2006 bylo vybráno poradenské konsorcium pro vládu, které mělo tento projekt řídit. A v něm uspěly firmy Deloitte a Touche jako poradce a právní kancelář Havel a Holásek. Stejně dvě firmy, právní kancelář Havel a Holásek a poradenská firma Deloitte a Touche, v průběhu roku 2010, kdy se láme osud toho projektu, jak jsem o tom tady mluvil, tady jednoznačně uvádějí, že vypovědění, jednostranné vypovědění této smlouvy by mohlo vést k nároku uchazeče nejen na náhradu škody, a to nejen ve výši nákladů na přípravu účasti, ale na veškerý ušlý zisk. A projekt, který byl ve výši nabídky 6,5 miliardy, tak si spočítejte, co může znamenat ten ušlý zisk. Je to rozhodně v miliardách korun. Stejně je stanovisko právní kanceláře firmy Havel – Holásek, opět vybrané v dubnu 2006

ještě za vlády ČSSD. Stejně tak Ministerstvo financí, když se lámal pak osud toho projektu v létě 2010, jednoznačně ho oddělení pro mezinárodní arbitráže varovalo. Varovalo před tím rizikem. A koneckonců i ono konsorcium vyhrážovalo, že zahajuje v souladu s ustanovením článku 68.1 koncesní smlouvy vedení sporu.

Pokud jde o Nejvyšší kontrolní úřad, tam je samozřejmě zarážející jedna věc. Především fakt, že znění kontrolního závěru a tiskové zprávy, kterou NKÚ vydalo, je značně odlišné od kontrolního protokolu. Proč tomu tak je, odpověď asi by vyžadovala hlubší analýzu, ale je to další důkaz toho, v jaké situaci se dneska Nejvyšší kontrolní úřad nalézá.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Teď bude reagovat pan místopředseda Zaorálek. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. A vůbec, kde je pan ministr Kalousek? On tady včera někoho zbuší na Malostranském náměstí a teď tady není. (Potlesk zleva.) Mnohokrát jsem o něm dneska mluvil, a vadí mi tedy, že tady není, protože sehrává zcela zásadní roli v těchto věcech. Takže to kladu jako otázku. Nemám tušení, kde je, ale připadá mi to podivné.

Alexandr Vondra má smůlu, že tady mám opět zřejmě přesnější údaje než on, protože jeho tvrzení, že se začalo hloubit v roce 2004, přátelé, to je tedy opravdu nesmysl. Vždyť přece PPP projekty v té době vůbec neexistovaly v podobě jako kdyby se mohly dělat. Ty byly schvalovány až za dva roky později! Jaké hloubení? Ministerstvo obrany rozhodlo o projektu PPP... Topolánkova vláda projekt schválila v září 2007, v říjnu 2007 Ústřední vojenská nemocnice zahajuje soutěžní dialog, do kterého se hlásí čtyři zájemci. Taková jsou fakta ze zprávy NKÚ. Tak jaké hloubení? Opakuji. Tady se pořád opakuje sociální demokracie... Byl to Karel Kühnl, který s tím projektem přišel, Pavel Němec a Karel Kühnl, to jsme zase v té sestavě, která se později výrazně prosadila na české politické scéně.

Mně připadá jedna věc zajímavá. Mně připadá nedůstojné premiéra České republiky, aby tady neustále znovu mluvil o kauzách sociální demokracie, s tím, že jsou to zřejmě kauzy nesmírně temné. Ale vy jste, nezlobte se, pane poslanče, vy jste premiér České republiky a vy tady nemáte za úkol čtyři roky, pět let mluvit o temných kauzách sociální demokracie. (Velmi vzrušeně, silným hlasem:) Pokud tu jsou, tak je tady policie, soudy a laskavě s tím tedy něco udělejte! Proboha, už s námi sociálními demokraty něco udělejte! Tak nám tady nějakou kauzu vyšetřete!!! Co to jsou za věci? Tady mluvíte klidně 2004, že se údajně něco zadalo, nějaký strašný tunel. Tak nám ukažte, kde je ta souvislost mezi sociálními demokraty a touto kauzou! To je přece naprosto nedůstojné a neférové, aby vy

jsste tady naznačovali, jak pan ministr Vondra, tak vy, že my tady máme nějakou vazbu na tenhle šestimiliardový tunel, aniž byste měli v ruce jediný důkaz. A přičemž ta fakta, která říkám, mluví o tom, že to je nesmysl! A vy to klidně opakujete! Vy máte vládu, vy máte policii, vy byste měli v této zemi předpokládat, že tu je nezávislá justice – o čemž já bohužel pochybuji –, ale měli byste tedy šetřit a měli byste to prokázat. Já nejsem kamarád Pavla Němce! Pokud vím, tak ani Bohuslav Sobotka se nescházel v Karlových Varech s Pavlem Němcem! My nejsme prostě napojeni na žádnou justiční mafii, která kauzy zítra vyřeší za nás! Žádné takové vazby nemáme! To je téma, které jsme tu chtěli dneska otevřít a my jsme v tom odskrytí! My nemáme možnost ty kauzy, které vy říkáte, zahrát do autu. A my vás obviňujeme, že vy své kauzy hrajete do autu. Tak jestli jsou nějaké kauzy sociální demokracie, protože to neustále opakujete, neustále to vracíte, tak laskavě o tom přestaňte mluvit a něco dělejte! Tak řekněte, kdo je z nás vinen, ať se to řeší! My se tomu nebráníme! Vládli jsme, vládnutí je riziko a mohlo se něco stát. Nemůžeme ručit za každého jednotlivého člověka! Stalo se nám bohužel i v minulosti, že bohužel i ministr financí sociální demokracie skončil ve vězení. Za naší doby to bylo možné! V časech sociální demokracie se něco takového mohlo stát!

Dneska je to naprostá pohádka, přátelé, protože se vytvořily systémy, které tomu spolehlivě zabrání! Já jsem tady o nich dneska mluvil! Mluvil jsem o roli Pavla Němce a his boys, kteří vytvořili systém, který tomu zabrání. A vy tady mluvíte o sociální demokracii a jejich vinách, místo abyste místo toho mluvení předvedli justici, která je schopná něco dovést do konce. A kdyby to bylo i v našem případě a bylo to řádně vyšetřeno, tak my neříkáme ne. To je jediné, co je možné v právním státě. Laskavě přestaňte mluvit o sociální demokracii a řešte to, co my vám tady říkáme, je nebezpečné tím, že ty kauzy nebudou řešeny, budou zametyeny jako všechny, které jste tady zametli předtím!

Já se vás tady ptám: Jak je možné, že Pavel Němec, který je tady korunovaným králem justiční mafie a zahazuje kauzy od katarského prince a Čunka a dalších, jak je možné, že dostal 100 milionů od VZP? Za co to dostal? Co má dneska řešit? Má řešit tady ty další kauzy, které my otevíráme – Alexandra Vondry, Řebíčka a další, aby byly sprovedeny z povrchu zemského a aby se jimi nezabývaly soudy? Je tohle ten důvod, proč dostal 108 milionů?

Takže ještě jednou. Prosím vás, abyste v případě sociální demokracie nemluvíli, a tedy laskavě jednali, protože my, opakují, žádné krytí nemáme a vás žádám, abyste hlasovali pro otevření skutečné debaty a skutečné schůze o těchto kauzách. Žádám vás, abyste hlasovali o tom, že tohle tady otevřeme v řádné parlamentní debatě. Nedovedu si představit, že by byly dneska společensky závažnější věci než tohle. Opakují, Česká republika má

z hlediska nálady ve veřejnosti, z hlediska stavu své společnosti v korupci nejzávažnější problém. A vy byste neměli bránit tomu, aby se o tom tady mluvilo! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Pouze bych poprosila pana místopředsedu, aby potom trochu ubral level, protože nám tady strhává techniku.

Nyní má slovo s technickou poznámkou pan předseda klubu KSČM Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Mluvil jsem tady o mariáši, ale to je příliš chytrá hra na to divadlo, co se tady odehrává. Spíše mi to připadá jako křik zloděje, který křičí chyťte zloděje. A navíc naše mandáty, paní a pánové, jsou od voličů naprosto stejné váhy a já si myslím, že je tady diskriminována převážná většina Poslanecké sněmovny, která nemá přednostní právo. Ta diskuse, která tady je, se odehrává mezi několika málo postavami s přednostním právem. Ano, patřím mezi ně také, nevydělují se. Jen snad chci říci, že nejsem kamarád Pavla Němce. Žádám, aby se už konečně hlasovalo, aby se k tomu mohli vyjádřit i všichni ostatní poslanci a poslankyně. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Nyní nemám nikoho dalšího přihlášeného. Přivolám kolegy. Pan předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, já bych chtěl požádat o 10 minut přestávky na jednání klubu.

Místopředsedkyně PSP Kateřina Klasnová: Děkuji. Vaší žádosti vyhovuji a vyhlašuji pauzu do 11.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.17 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.31 hodin.)

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Dámy a pánové, přestávka skončila. Než dorazí naši kolegové do jednacího sálu, tak dovolte, abych vás seznámila s dalšími omluvami, které mi připutovaly na stůl. Omlouvá se pan poslanec Jan Čechlovský od 11.30 hodin do 12.30 hodin. Omlouvá se z důvodu služební cesty ministr financí Miroslav Kalousek. Omlouvá se pan poslanec Milan Urban z dnešního jednání. Dále pan poslanec Tomáš

Úlehla do 15.30 hodin, je na konferenci. Paní poslankyně Miloslava Vostrá se dnes omlouvá, a to ze zdravotních důvodů. Ministr obrany Alexandr Vondra se omlouvá z odpolední části, neboť se účastní neformálního zasedání ministrů obrany zemí Evropské unie v Polsku. A to je snad všechno, co jsem měla ještě přechíst. Snad jsem na nic nezapomněla.

Privolávám naše kolegy do jednacího sálu, protože budeme nyní hlasovat o návrhu pořadu 24. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen. Je zde žádost o odhlášení. Prosím, abyste se tedy všichni znovu přihlásili.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 2. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu 24. schůze Poslanecké sněmovny. Kdo je pro? A kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 2. Přítomno 149, pro 68, proti 77, návrh nebyl přijat. Pořad tedy nebyl přijat, a proto tuto schůzi končím.

V 11.40 hodin se vrátíme do schůze 23. Ale ještě se hlásí pan kolega Jeník a já mezitím než dojde k mikrofonu, přečtu omluvu paní poslankyně Jitky Chalánkové, která se omlouvá dnes od 12.30 hodin.

Pan kolega Jeník, prosím.

Poslanec Miroslav Jeník: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, jenom do protokolu – chtěl jsem hlasovat proti a nepodařilo se mi hlasovat. Nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Miroslava Němcová: Ano, děkuji za toto upozornění.

V 11.40 hodin budeme pokračovat ve 23. schůzi.

(Schůze skončila v 11.34 hodin.)